

KP

4

K Y R K P R E S S E N

TORSDAG 13 FEBRUARI. NR 4/2020

**Det spöklika
mötet blev
stor kärlek**

Sidan 10

**Tappade
identiteten med
hjärtinfarkten**

Sidan 22

**Lyckligaste dagen
då fästmän
kom till tro**

Sidan 2

OM SVENSKAN, LIVET OCH TRON

Sidan 6

**Lyssnar Kyrkostyrelsen
på fotfolket?** Sidan 4–5

**MATHIAS ROSENLUND: När
jag var mitt i mörkret** Sidan 3

**Stina Lindgård rubbas inte
av det oväntade** Sidan 19

BLEV INTE BIT

När han måste sälja allt han ägde bad Aulis Tupeli att han inte skulle bli bitter. Det blev han inte. Idag ser han det hela som en välsignelse.

TEXT OCH FOTO: JOHAN SANDBERG

Det var mitt under smällkalla krigsvintern 1940 som Aulis Tupeli föddes som det tredje barnet i en syskonskara som skulle bli sju.

– Vägen var bara plogad till Esse och skulle man vidare därifrån till Evijärvi fick man ta häst och släde, för plogbilarna var i kriget. Barnmorskan som kom till oss sade åt mamma att barnet är i fel läge, du kan inte föda hemma. Men mamma ville inte ge sig ut i kylan. Hon sade att hon fryser ihjäl om hon ska via Esse till Jakobstad. Hon födde hemma och det gick bra.

Hemgården i Kattilakoski låg på språkgränsen mellan Evijärvi och Esse i Pedersöre. Hemspråket var finska, hans pappa talade också svenska men

mamman var enspråkigt finsk.

– Kommungränsen gick mitt genom stugan. Vi sov i Evijärvi men vistades dagtid på Essesidan. Vi var skrivna i Evijärvi men jag gick i folkskolan i Vitsjö i Esse, två kilometer från oss. Jag gick också i skriftskolan i Esse.

Pappan var född 1893 och var så pass gammal att han inte behövde ut i vinterkriget.

– Men han deltog i frihetskriget på de vitas sida och var med om striderna i Tammerfors. Han var 38 år då han gifte sig med mamma som då var 18. Vi barn märkte inte av ålderskillnaden. Det var först senare när pappa blev sjuk som jag märkte att han ju var en gammal man.

Han växte upp i ett kristet hem. Trons inflytan-

de i hemmet var jämgammal med honom själv.

– Mina föräldrar fick nåd till bättring i samband med att jag blev född. Min farfar var kristen men han var bara 51 år när han dog. Farfar var tolk på mötena som hölls i hemmen. Tidigare fanns ett bönehus i Evijärvi, med det har jag inget minne av. Det blev rivet.

Danserna lockade efter skriftskolan

Han gick i söndagsskolan som barn och fick också undervisning av sin kristna folkskolelärarinna. Men ändå tog han avstånd från tron i skriftskoleåldern.

– Det var danserna som intresserade. Jag har en sju år äldre bror som var ute i världen som jag såg upp till. Det var också på en dans som jag träffade Irja.

Efter armén fick han jobb i Jakobstad. Där bjöd de jämnåriga arbetskamraterna honom med till ett möte i Kållby.

– Under mötet kom jag till insikt att jag inte kommer till himlen om jag inte gör bättring. Jag har hört att folk kan uppleva en syndaångest. Det gjorde jag inte. Men jag vågade inte skjuta upp beslutet.

Han var redan förlovad med Irja som då var elev

TER

»Vi hade inte ens talat om kristen tro tidigare.»

på husmodersskolan i Vetil.

– Vi hade inte ens talat om kristen tro tidigare. Det var inte lätt att ringa henne och berätta att jag gjort bättring. Men jag visste ju att hon kom från ett troende hem. När hon svarade i telefonen var hon dejour på skolan. Hon sade bara att det var ju bra, men nu har jag inte tid att tala längre. Irja fick nåd till bättring en vecka senare samtidigt som en av mina systrar vid en sammankomst i mitt hem. Jag brukar säga att det var min lyckligaste dag.

Han upplever att Gud lett honom i livet.

– Jag har fått vänner i stora mängder. Som pensionär fick jag ansvar för missionsarbetet i Ryssland. Det hade jag i tio år. Det gav mig mycket.

PROFILEN Aulis Tupeli

Pensionerad försäljningschef med hjärta för missionen i Ryssland. **Gift med Irja**, har sju barn, 38 barnbarn och 30 barnbarnsbarn.

Missionen ligger Aulis Tupeli nära hjärtat.

På vilket sätt har Gud ingripit?

– En av mina söner hade ett företag som jag gick i borgen för. Så kom året då räntorna steg till femton procent och vi måste sälja bort allting. Jag bad då att jag inte skulle bli bitter, och det blev jag inte. Jag har sett det som en välsignelse.

De flyttade in på hyra. En del av skulderna blev avskrivna.

– Jag minns hur jag en gång kände mig som en andra klassens medborgare när jag gick till banken. Men jag glömmer aldrig det bemötande jag fick där. Bankdirektören hade sett hur vi rest oss och han frågade hur vi hade klarat av det. Jag minns inte exakt vad jag sade men jag svarade något om att Gud varit med. Han erbjöd oss ett hus i Edsevä som banken övertagit för en lång lånetid. Där bodde vi i tio år och trivdes bra. Nu har vi bott i Jakobstad sedan 2005. Vi känner att Gud välsignat oss.

När han blev pensionär år 2000 fick han ansvar för koordineringen av verksamheten i Jaama (Kinigisepp på ryska) församling i Ryssland.

– Jag såg till att det fanns präster eller predikanter på plats varje söndag, vanligtvis pensionärer från Finland. Församlingen hade en anställd tolk.

Han har rest över hundra gånger till Ryssland. Ofta som guide för de predikanter eller präster som gjorde inhopp i Jaama kyrka.

– Men jag har varit för lat för att lära mig mera än några ord ryska.

När den laestadianska rörelsen tog sig an församlingen i Jaama i slutet av åttiotalet hade den ingermanländska kyrkan bara några präster. Därför gläds Aulis Tupeli speciellt över att kyrkan nu fått flera ryska präster som tar Bibeln på allvar.

Någon kallelse att själv börja predika eller åka ut på missionsfältet har han inte haft.

– Men jag har tolkat predikningarna från svenska till finska i Skutnäs bönehus i över 50 år. Predikningarna tolkas varje söndag oavsett om det behövs eller inte.

Finska är fortfarande hans starkaste språk och det språk han talar med Irja.

Missionen i Ryssland är i fokus också den 23 februari då Aulis Tupeli ordnar kyrkokonsert i Peder-söre kyrka med körerna Adorate och Gloria. Arvo Survo, pensionerad präst i den ingermanländska kyrkan, medverkar med tal.

INKAST

MATHIAS ROSENLUND

Min svarta best

SÅ BRA som jag mår nu har jag inte mått på jag vet inte hur länge. Åratal. Fyra, fem år, något sånt.

Jag har återhämtat mig från en depression som har varit förödande. De kausala förhållandena är suddiga för mig fortfarande, men medan depressionen pågick förlorade jag ett förhållande, ett hem, min förmåga att skriva böcker. Jag drog på mig skulder, orkade inte arbeta annat än i korta ryck. Jag klarade inte av att navigera mig igenom FPA-maskineriet för att säkra stöd av olika slag.

Jag ville verkligen inte leva. Jag ville bara bort. Bort från min vardag, från mitt livs parame-trar. Bort från mig själv. Jag ville inte uppträda som författare, jag blev för ängslig och osäker för att ta del i den offentliga debatten. Jag ville inte mitt liv. Jag grät mig till sömns av ångest och desperation.

I all depression fanns det bara en sak jag kunde och på ett för mig oförståeligt sätt förmådde att prioritera: att vara känslomässigt närvarande för mina två barn. Och hur det var möjligt kommer jag aldrig att förstå, men jag ser på dem att jag har lyckats vara en pålitlig pappa för dem och jag har fått höra samma sak av människor som står vår familj nära. Men allt annat rämnade verkligen. Tro mig att jag menar allvar då jag säger att jag inte vet om jag skulle leva just nu om jag inte hade haft mina barn, de har räddat mitt liv. Jag vet att det låter melodramatiskt att säga så, men för mig är det en genomlevd sanning.

»Jag ville verkligen inte leva. Jag ville bara bort.«

HURSVÅRT och svart det än var, så var depressionen ändå min, ingen annans. Trots att den långa och svåra perioden nu är över, formar den mig fortfarande. Under många års tid skolade ju depressionen mig i att betrakta mig själv på ett visst sätt. Som ett misslyckande, som riktigt trash. Med falsk tunga och snillrika förbannelser talade sjukdomen till mig och fick mitt trötta sinne att vända sig emot sig självt.

Det finns en svart best som jag känner att bor i mig. Kanske depressionen aldrig helt och hållet går att bota. Jag vet helt enkelt inte. För visst hör jag ekon av den där rösten fortfarande. Jag försöker att inte lystra, utan i stället uppmärksamma andra röster; mina barns, mina vänner. Min brors röst då han berättar för mig hur viktig vår relation är.

Min svarta best är namnlös, och den svekfulla varelsen kommer att förbli det i all evighet. Jag vägrar välsigna den med ett eget namn.

Mathias Rosenlund är författare och bibliotekarie.

Vem finns till för vem?

En källa till idéer, stöd och sakkunnig hjälp, tycker någon. Trögt och fjärmat från församlingarnas vardag, säger en annan. I Kyrkpressens enkät till kyrkoherdarna får en del av de funktioner Kyrkostyrelsen fyller gentemot församlingarna positiv respons medan andra möter skarp kritik.

TEXT: EMELIE WIKBLAD

Till Kyrkostyrelsens uppgifter hör bland annat att främja församlingarnas arbete, till exempel att stöda och koordinera deras verksamhet och förvaltning. Kyrkpressen ville ta reda på hur församlingarna i Borgå stift upplever att den här uppgiften uppfylls och frågade om kyrkoherdarna upplever att de får stöd i sitt arbete. "I någon mån" blev medelsvaret.

Vad går kritiken ut på?

En svaghet som många lyfter är att Kyrkostyrelsen befinner sig långt från församlingens verklighet och har dålig kännedom om vad som behövs där.

"Trögt, fjärmat. Många som aldrig arbetat i församling. Känner inte till 'fabriksgolvet'."

"Förståelsen av att kyrkor är en levande församlings verksamhetsplatser och inte museer tycks inte alltid finnas."

"Jag har förståelse för det att man blir fjärrad från verkligheten när man sitter i en byrå i Helsingfors och sitter vid sitt skrivbord och försöker 'klura ut' vad församlingarna behöver."

"Vissa tjänstemän behagar svara och då kan man ha nytta av deras svar. Men andra svarar aldrig på e-post."

"När Kyrkostyrelsen nu äntligen ska banta sin budget ojar och vojar man sig nog över de drastiska nedskärningarna, men det är det som vi i församlingarna levat med nu i årtal sedan 1994."

Tillgängligheten till information och utbildning på svenska möter också kritik.

Flera kyrkoherdar upplever strategier och beslut som kommer från Kyrkostyrelsen som en börda för församlingarna, ekonomiskt och praktiskt.

UPPLEVER DU ATT DU FÅR STÖD AV KYRKOSTYRELSEN I DITT ARBETE?

27 SVARADE

INTE ALLS, 0%

ALLTID NÄR JAG BEHÖVER DET
11,1%

OFTA
7,4%

YTTERST LITE
25,9%

I NÅGON MÅN
55,6%

KOMMENTARER

"Det handlar egentligen om makt och pengar"

Harry S Backström är kyrkoherde i en av Borgå stifts större församlingar. "Distanserat" är ordet han använder för att beskriva relationen mellan församling och centralförvaltning. Förutom ett utvecklingsprojekt församlingen har på gång i samarbete med svenskspråkiga avdelningen KCSA – något Backström talar gott om – har han haft få direkta kontakter med Kyrkostyrelsen under ett år.

– De tror sig veta vi behöver, men det skulle vara mycket mer effektivt om de skulle fråga församlingarna först, är hans kommentar till det material som skickas ut.

Dessutom finns en stor del av Kyrkostyrelsens material bara på finska – något han själv flera gånger pekat ut som problematiskt, ibland för att mötas av oförståelse. Backström upplever att det skulle behövas en attitydförändring.

– Det handlar egentligen om ambitionen och beredskapen och viljan att betjäna oss församlingar.

Flera kyrkoherdar nämner Kyrkans servicecentral, Kipa, som det som gjort att de tappat förtroendet för Kyrkostyrelsen. Också Backström är negativ till att fakturor och löner ska gå via en avdelning som han anser finns för långt borta, har dålig lokalkännedom och sätter sig över församlingarna. Och de inbesparingar som en gång utlovades har aldrig setts till.

– Tvärtom så binder de här systemen upp min arbetstid mer idag än vad de gjorde tidigare. Plus att det medfört att en del av beslutanderätten tagits bort från församlingarna.

Den pågående centralregisterreformen är han skeptisk till av samma orsak.

– Det finns egentligen ingen anledning att skapa centralregister. Det handlar egentligen om makt och pengar.

Harry S Backström kallar det en systemhysteri, som han spekulerar i slutändan kommer leda till att församlingarna förlorar ännu fler medlemmar. Han anser att systemen binder personalen och stjälar tid från församlingens grundläggande uppgift och fjärrar kyrkan från medlemmarna. – Samtidigt pratar man i festtal om att man ska vara nära församlingsmedlemmarna.

**NICKLAS
STORBJÖRK**

Befogat missnöje?

GÅR MAN IN på den evangelisk-lutherska kyrkans webbplats evl.fi står det att läsa att Kyrkostyrelsens uppgifter bland annat är att:

- Främja kyrkans verksamhet och församlingarnas arbete samt stöda och koordinera församlingarnas verksamhet och förvaltning.
- Fördela understöd och anslag till församlingar och organisationer och sköta kyrkans relationer till staten och samhället i övrigt.
- Ge utlåtanden till statsrådet, bereda ärenden för kyrkomötet och verkställa kyrkomötets beslut.

När man läser kritiken mot Kyrkostyrelsen i artikeln här invid kan det vara bra att ha det ovan nämnda i bakhuvudet. Arbetet mot – och i bästa fall med – församlingarna är inte det enda Kyrkostyrelsen gör. Hur bra eller dåligt det betyg som 27 svarande kyrkoherdar ger lämnar naturligtvis också rum för tolkning. Men. Det som ändå är alldeles klart är att det finns rum för förbättring i Kyrkostyrelsens arbete med församlingarna.

»Kritiken går ändå bredare än enbart Kipa.«

MAN BEHÖVER INTE röra sig särskilt mycket ute i församlingarna för att få den bilden bekräftad. Epicentrum för de senaste årens kritik har varit ekonomiadministrationssystemet Kipa. Mot bakgrund av vad som hörs på fältet är det uppenbart att Kyrkostyrelsen inte varit tillräckligt bra på att beakta församlingsanställdas behov och önskemål. Att de som inte brinner för pappersarbete och administration ogillar Kipa är inte förvånande. Men när också människor med bakgrund i affärsvärlden, som har god kännedom och erfarenhet av ekonomi och administration, upplever Kipa som styvt och oändamålsenligt tyder det ändå på att Kyrkostyrelsen inte varit tillräckligt lyhörd för fotfolkets, det vill säga de församlingsanställdas, behov.

MEN KRITIKEN GÅR bredare än enbart Kipa. En församlingsanställd förundrades över ett möte man haft med personal från kommunen. På mötet dök det upp en fråga som ingen omedelbart kunde ge svar på. Varpå kommunens anställda konstaterade att hen kan kolla med Kommunförbundets jurist. Den församlingsanställda konstaterade att det aldrig skulle falla hen in att kontakta Kyrkostyrelsens jurist i motsvarande situation. Tron på att det finns hjälp och stöd att få var lika med noll.

I rättvisans namn bör påpekas att inte alla delar den uppfattningen, vilket framkommer i artikeln här intill. För tydlighetens skull bör man också säga att kritiken sällan, eller snarare aldrig, gäller den svenska verksamheten (KCSA) vid Kyrkostyrelsen.

Med tanke på de utmaningar kyrkan står inför ligger det i allas intresse att samarbetet mellan församlingarna och Kyrkostyrelsen skulle fungera bättre.

Nicklas Storbjörk är redaktör på Kyrkpressen.

Ett återkommande exempel är Kyrkans servicecentral, Kipa. Systemen för fakturor och löneräkning möter svidande kritik.

”Det känns som om Kyrkostyrelsen håller på att bli en kyrka i kyrkan som styr mer och mer också på församlingsplanet. Kipa är ett ledsamt exempel som binder och kostar.”

”Vi har fått höra att vi motsätter oss reformer och att det inte är fel på systemen utan det är fel på vår vilja att hitta nya rutiner. Men om församlingsverksamheten knäar på grund av ekonomin så pådyvlas vi dyrare lösningar än det vi hade tidigare och som fungerade bättre. Och vi har verkligen jobbat på att skapa nya rutiner som är smidigare och effektivare. Med Kipa åkte också det sista förtroendet för att Kyrkostyrelsen agerar utgående från församlingarnas bästa eftersom man inte en enda gång har sagt att det blev fel.”

”Först gör vi grovarbetet, sänder iväg materialet, så måste vi dra ned på personalen för vi ska ju betala för kalaset också. Förnyelse och reformer har på senare år kostat små församlingar mer än de beräknade inbesparingarna. Klart att de gör vissa saker lättare men jag ser inte att det minskar på utgifterna och ökar arbetsmotivationen.”

Vad är positivt?

Till vissa delar får Kyrkostyrelsen även positiv feedback. Här nämns dels sakkunnig hjälp i bland annat förvaltnings- och byggnadsfrågor, dels material som Kyrkostyrelsen producerar. En femtedel av de kyrkoherdar som svarat anser att de ofta eller alltid får det stöd de behöver.

”Jag vänder mig till Kyrkostyrelsen när jag behöver en sakkunnigs perspektiv på något. Exempelvis har jag vänt mig till Kyrkostyrelsens jurist i frågor kring arbetsavtal och arrendeavtal.”

”Stor hjälp med till exempel modellreglementen och administrativa saker.”

Dessutom upplever många att den svenska verksamhetsavdelningen är lätt att närma sig, ger stöd och hjälp och är med i projekt som känns relevanta för församlingen.

”Man kan få idéer, hjälp och stöd i olika frågor av dem som jobbar där. Stort plus för det.”

”Tv- och radioarbetet är viktigt, döv- och specialarbetet är också viktigt. Att det svenskas röst hörs inom Kyrkostyrelsen är nödvändigt för annars blir vi överkörda.”

"Det finns rum för förbättring"

Vi bad Kyrkostyrelsens kanslichef **Pekka Huokuna** kommentera tre huvudpunkter i kritiken.

1. Kyrkostyrelsen förstår inte församlingarnas verklighet och behov.

– Kyrkostyrelsen vill ge god service till församlingar av alla de slag: små och stora, fattiga och rika, glesbygdsförsamlingar och stadsförsamlingar, säger Huokuna och berättar att Kyrkostyrelsen under de senaste åren systematisk samlat in feedback på sina planer och sitt arbete.

– Det har visat sig att församlingarna har väldigt olika åsikter om hur arbetet borde utvecklas, därför känns det ibland så att de egna tankarna och Kyrkostyrelsens förnyelser inte möts.

2. Servicen på svenska borde förbättras.

– Det finns säkert rum för förbättring, säger Huokuna.

– Vi tar det här på allvar och funderar på hur vi kunde göra bättre ifrån oss i framtiden.

3. Att det görs reformer som är arbetsdryga och dyra för församlingarna.

– Det senaste årtiondet har varit de snabba förändringarnas tid – både i kyrkan och i samhället. Många av förnyelserna har att göra med kyrkans ställning och dess offentlighetsliga uppdrag, uppgifter som måste skötas proffsigt och ansvarsfullt. Där ställs en del krav som vi inte kan välja bort. Kyrkomötet drar upp de stora linjerna och vi försöker skapa så bra lösningar vi kan. Det blir sällan bra på en gång, men vi rättar till sådant som blivit fel, och vid behov stakar vi ut en ny riktning, säger Huokuna.

– Börja öva nu, för i himlen måste ni ändå komma överens, är Timo Soinis hälsning till sannfinländska politiker och finlandssvenska journalister. Själv gillar han inte att älta misstag han gjort i det förflutna. Han biktar sig, och sedan går han vidare.

TEXT OCH FOTO: **SOFIA TORVALDS**

När Timo Soini går på stan och träffar folk tror hälften fortfarande att han är partiledare för Sannfinländarna. Men just nu tar han det lugnt. Han har skrivit en bok om populism. Han föreläser. Ungefär varannan vecka går han i katolsk mässa.

Många vill veta vad han tycker om Sannfinländarna i Jussi Halla-ahos tappning.

– Det är lite besvärligt för påven Franciskus att Benedictus fortfarande lever och skriver böcker. På samma sätt borde jag inte uttala mig så mycket om partiet. Jag har lämnat det bakom mig, säger han.

Timo Soinis politiska karriär började tidigt. Han gick med i Finlands landsbygdsparti (FLP) som 16-åring. Det var radikalt, men hans pappa sa att det var okej så länge han skötte skolan.

– Med tanke på att jag är en politiker som valt ovanliga vägar så var mitt barndomshem väldigt vanligt. Kanske min trygga familjebakgrund möjliggjorde ett dynamiskt arbetsliv. När jag tänker på dem jag växte upp med så ser jag att många är i graven, andra har andra skador. Man fattar det inte som barn, när man växer upp i trygghet, hurdant det är när tryggheten inte finns.

Han har alltid trott på Gud. Han gillade att bläddra i farmors Nya testamente och titta på bilderna. I skolan var religion och histo-

ria hans favoritämnen. När han valde studiealternativ funderade han på teologi, men det blev statsvetenskap.

– Jag visste att det inte fanns en framtid för mig i lutherska kyrkan eftersom jag inte godkände kvinnliga präster. Så jag drog mina slutsatser och blev katolik.

Soini är känd också för sitt abortmotstånd. Många liberala katoliker har uttryckt irritation över att han blivit katolska kyrkans ansikte utåt.

– Jag är för katolska kyrkan det som Päivi

Räsänen är för den lutherska, ler han.

– Ofta händer det mig – även om jag skulle vilja undvika det – att jag träffar kvinnliga präster som jättegärna vill tala med mig. Detsamma gäller kvinnor som varit med om en abort. Men jag har inget behov av att vädra mina åsikter med dem. Jag kommer inte att ändra mig, och jag vill inte döma någon.

Han biktar sig bara för Gud

För honom har biktens sakrament varit viktigt.

– Bikten ha bevarat mig. Jag har varit med

MAN KAN IN MIG TILL TYS

TE SKRÄMMA TNAD

om allt möjligt i politiken, och jag har själv varit hård. Jag har gjort alla möjliga synder, och jag har fått mycket kritik.

På senaste tiden, säger han, har man begärt att han offentligt ska göra upp med sitt förflutna.

– Man har sagt att när jag var med i Sannfinländarna var det ändå en viss måtta med allt, men nu är det helt hemskt: har jag inte dåligt samvete? Då svarar jag att bikten är mellan mig och Gud. Jag biktar mig för Gud. Om det finns grejer som stört mig så har jag gjort upp

räkningen med dem. Det finns människor som ältar och ältar och går tillbaka. Jag säger: Gå inte tillbaka, har du bett om förlåtelse så är du förlåten. Då gäller det att gå framåt.

Hans kristna tro är en viktig del av hans liv.
– När det känns som om huvudet exploderar tar den inte bort rädslan helt, men den gör rädslan mindre. När jag inte är rädd vågar jag mer. Man kan inte skrämma mig till tystnad.

Du tänker säkert som troende att allt som sker ingår i Guds plan. Har den tanken nå-

»När jag inte är rädd vågar jag mer.«

Timo Soini är född i Raumo, men när han var sex år flyttade familjen till Ivisnäs i Esbo. Där bor han fortfarande.

gonsin varit svår, till exempel när allt gått dig emot?

– Visst har jag också haft besvikelser, till exempel i karriären. Jag kom in i riksdagen först på sjätte försöket. År 1999 var jag jättebesviken. Ändå har jag aldrig tvivlat på Guds existens. Jag har tänkt att Gud har annat att göra än att följa med min karriär. Ändå har det känts bittert när gudlösa sprungit förbi mig från höger och vänster ... någonting är fel här, har jag tänkt.

– Nu efteråt har jag sett att om jag hade fått allt det jag fick för tidigt, för lätt – då skulle jag inte ha hållit för pressen.

Jag tänker att populism är lite som framgångsteologi: en karismatisk ledare och ett glatt budskap. Men katolska kyrkan är hierarkisk och predikar också motgångar. Varför är du katolik egentligen?

– Jag har aldrig tänkt på det på det viset. Men det har gjort mig gott att katolska kyrkan är en hierarkisk organisation, där jag som lekman tvingats anpassa mig. Min uppgift är bara att tro, och det är svårt för en människa som jag.

Hur svår har invandrarfrågan varit för dig, som katolik?

– Den har varit svår. Det är en främmande tanke för mig att någon skulle vara annorlunda

Forts. på följande sida. ►

Timo Soini är en av Finlands mest kända politiker. När man rör sig med honom på köpcentret Iso Omena i Esbo sneglar så gott som varje förbipasserande på honom.

för att hon har en annan religion eller annan hudfärg eller språk. Det ingick i FLP:s arv att inte avvisa dem som var annorlunda, där fanns många som blivit sparkade i huvudet på olika sätt. Så skulle det vara också i mina Sannfinländare. Men sedan kom det här andra gänget med, och med dem sådant som inte hörde till min repertoar. Och eftersom det är ett brett parti ...

Förde ni dialog om invandringsfrågor inom Sannfinländarna?

– Jo, det gjorde vi. Det invandringskritiska gänget var som en riktig sekt, de gav inte alls efter. Men de var väldigt flexibla i andra frågor. Det enda de krävde var en striktare invandringspolitik. Och då gick det ofta så att eftersom allt passade dem var de lätta att samarbeta med på andra områden. Genom att ge efter i alla andra frågor lyckades de vända hela partiets invandrarpolitik i en hårdare riktning. De som ville ha mer familjepolitik tänkte: okej, får jag det så ger jag efter gällande invandringen. Så fungerade dynamiken inom partiet.

Var du irriterad över att det gick så?

– Jag vet inte riktigt. När man leder ett parti i tjugo år, som jag gjorde – det är alldeles omänskligt. Idag överlever en partiledare ungefär lika länge som en budbärare vid fron-

ten. Ett förlorat val, och så är du borta. Så när du leder ett parti måste du se den stora bilden och nöja dig. Visst har partiledaren makt, och jag har styrt partiet med hård hand. Jag har försvarat mina grejer, men jag har också förstått att jag inte drar upp alla linjer, också jag måste göra kompromisser. Ibland blir de bättre, ibland sämre. Till dem som muttrat om hur populistpartiet ser ut har jag sagt: Det är inte ett alternativ att det inte skulle finnas ett populistparti i Finland. Det som man kan välja mellan är om det är ett sådant parti som leds av Timo Soini eller ett sådant som leds av Jussi Halla-aho.

Finländare brukar alltid fråga utlänningar: Vad tycker ni om Finland? Men vi finlandssvenskar är också lite osäkra. Vad tycker du om finlandssvenskar?

– Jag svarar som man brukar svara på den frågan: Jag känner några finlandssvenskar, och de är jättetrevliga!

Han tror att det att finlandssvenskar tänker att sannfinländare inte gillar dem har sina rötter i relationen mellan FLP och SFP.

– Och i SFP finns det många olika sorters typer. Till exempel Joakim Strand, han är ju en god bror, intelligent typ. Inställningen till honom är helt annan än inställning till Eva Biaudet. Och min status i SFP är säkert bättre än Halla-ahos eller Jussi Niinistös eller Sampo Terhos.

När han hör om finlandssvenskar som undviker att tala svenska på offentliga platser blir han förskräckt.

– Det godkänner jag inte alls. Modersmålet är en så djup identitetsfråga. För mig är det så här: i Finland bor det finländare. En del av dem har finska, andra har svenska som modersmål. En del har något annat.

I politiken menar han att stämningen blivit dålig också på grund av medierna.

– Många sannfinländare känner att om det

»Om man leder ett parti i tjugo år, som jag gjorde – det är alldeles omänskligt.«

är Svenska Yle eller Hbl som kommer, så kommer de för att attackera. Det är alltid negativt. Ingen vill någonsin veta vad sannfinländare tycker om skattepolitik eller tomatodling i Närpes eller pälsnäringen. Det handlar alltid om invandring och språk. Det har pågått i årtal, och det har gjort situationen inflammerad – inte så mycket mellan sannfinländare och finlandssvenskar som mellan sannfinländare och de svenskspråkiga medierna. Den relationen är ganska dålig.

Och visst kolliderar politikerna också. Till exempel han och Eva Biaudet.

– Jag har inget emot henne, men hon har ju helt omöjliga åsikter.

– Joakim Strand igen – helt utmärkt typ! Vi lärde känna varandra alldeles av en slump. Under de första veckorna i riksdagen sitter man i alfabetisk ordning. Soini, Strand och Stubb. Strand satt mellan mig och Stubb – och han var politiker, han kunde verkligen utnyttja det att han satt mellan oss de två veckorna. Han var första periodens riksdagsledamot, och lite senare var kompisen på ena sidan finansminister och den andra utrikesminister. Då sa jag: Nu träffade jag en SFP-politiker som genast fattade hur man gör politik. Han hoppade över det onödiga. Han kunde driva sina frågor med mig, också språkfrågan, mycket lättare än någon som skällt på mig under hela sin karriär. Vi människor är nämligen barnsliga, också jag.

Timo Soini får en idé om hur man kunde förbättra relationerna mellan sannfinländare och finlandssvenska journalister.

– Tänk om man skulle ordna ett veckoslut i en stuga: Sannfinländska politiker och finlandssvenska journalistföreningen. Så måste de laga mat tillsammans och städa.

Det kunde bli en realityserie.

– Ja! Det skulle bli bra! Alla skulle säkert inte komma överens, men en del kunde komma riktigt bra överens.

– Bägge lägren måste se sig i spegeln. Mer kristen nästankarlek. Börja öva på den nu, för i himlen måste ni ändå leva tillsammans. Eller i helvetet. Det lönar sig att öva, för man kommer inte därifrån sen.

Varför inte präst i Amazonas?

Katolska kyrkan har för tillfället ont om präster i Amazonas. Kyrkan har fört en diskussion om huruvida den kunde tillåta gifta män att bli prästvigda, om det på det viset gick att få tillräckligt många präster till Amazonas. Timo Soini värjer sig för tanken. Om man öppnar den dörren ...

– Jag har ibland funderat på varför jag är så fixerad vid det här. En sida av det är att jag faktiskt tror att det är män som ska vara präster. Men jag tar det också personligt: Det här tog ni (lutherska kyrkan) ifrån mig. Den chansen har jag inte längre. Om jag inte blivit präst som ung hade jag kanske kunnat bli det senare.

Kanske nu?

– Ja. Och vad gäller prästerskap i katolska kyrkan är jag i samma läge som kvinnorna: det är inte möjligt för mig, för jag är gift. Timo, det är inte din grej! Om du inte är redo att åka till Amazonas ... Det skulle kunna vara lösningen! Där skulle du få en bra rubrik, säger han och skrattar gott.

Timo Soini

Inledde sin politiska karriär i Landsbygdspartiet, grundade sedan Sannfinländarna, och var med i den falang som bröt sig ur Sannfinländarna och grundade Blå framtid. Utrikesminister under åren 2015–2019.

Familj: Fru och två vuxna barn. Bor i ett radhus i Iivisnäs i Esbo.

Utmärkelser till kyrkans slitvargar

Förra veckan premierades personer som arbetat troget för kyrkan.

TEXT OCH FOTO:
SOFIA TORVALDS

I samband med domkapitlets sammanträde förra veckan fick kyrkoherde **Stina Lindgård** ta emot Pro ecclesia-medaljen. Kyrkoherde **Berndt Berg** fick ta emot Riddartecknet av I klass av Finlands Lejons Orden – dessutom fick han prostititlen.

Stina Lindgård, kyrkoherde i Agricola svenska församling, fick Pro Ecclesia-medaljen för sitt breda arbete i kyrkans tjänst.

– Du har arbetat som kanslist, ledande ungdomsarbetsledare, församlingspastor och kyrkoherde. Du har verkat som utbildningssekreterare i Borgå stift, och som verksamhetsledare. Dessutom har du arbetat med fackliga ärenden, sa biskop Bo-Göran Åstrand då medaljen överlämnades.

Biskop Bo-Göran Åstrand gratulerar Berndt Berg till utmärkelsen och prostititlen. Berndt Berg och Stina Lindgård (se bilden nedan) tog emot sina medaljer på domkapitlet förra veckan.

Berndt Berg premierades för sin långa karriär som kyrkoherde och kontraktsprost.

– Du har på ett förtjänstfullt sätt skött utvecklingen av församlingens förvaltning, och också varit engagerad i flykting- och vänförslingsarbete, sa Åstrand då han läste upp prismotiveringarna.

Själv konstaterade Berndt Berg att han är kyrkans "slitvarg".

– När jag började som kyrkoherde tyckte jag inte om administration, men med åren har jag börjat tycka om det, sa han.

Dessutom fick domkapitlets byråsekreterare **Christine Tallberg** ta emot en medalj av I klass med guldors av Finlands Vita Ros orden.

Anders Lindström, kyrkoherde i Ekenäsnejdens svenska församling, beviljades Riddartecknet av I klass av Finlands Vita Ros orden. Han kommer att ta emot sitt förtjänstecken i samband med en församlingsfest i Ekenäsnejdens svenska församling den 27 februari.

Nytt uppdrag väntar i Etiopien

Stiftsdekan Magnus Riska kommer att undervisa i teologi och missiologi i staden Awasa.

I september åker stiftsdekan **Magnus Riska** och hans fru **Gunilla Riska**, diakonissa i Petrus församling, till Etiopien på ett missionsuppdrag uppdelat i två tvåårsperioder.

– Vi har länge haft siktet inställt på ett utlandsuppdrag. Nu tillåter familjesituationen att vi åker i och med att yngsta barnet flyger ur boet och börjar studera.

Riska har tidigare jobbat sex år som missionär i Israel. Etiopien är ett helt nytt land för paret Riska.

– Vi kommer att bo och jobba i staden Awasa, som ligger cirka 300 kilometer söder om huvudstaden Addis Abeba.

Magnus Riska kommer att undervisa i teologi och missiologi vid ett teologiskt college.

– Undervisningsspråket är engelska. Men majoritets-

Magnus Riska har tidigare jobbat som missionär i Israel.

FOTO: ARKIV/SOFIA TORVALDS

språket i Etiopien är amhariska, som jag hoppas vi ska lära oss. Det är ett semitiskt språk som är nära besläktat med hebreiskan som jag jobbat mycket med.

Gunilla Riska hoppas på att få arbeta med olika kvinnogrupper, men detaljerna kring det klarnar senare.

De kommer båda att vara tjänstlediga, och vikari-

atet för stiftsdekanen lediganslås.

– Som stiftsdekan har man det övergripande ansvaret för utbildning och fortbildning i stiftet. Det är ett utmanande och mångfacetterat jobb.

Riska, som är teologie doktor med Gamla testamentet som huvudämne, ser fram emot bibelundervisningen.

– Det ska bli intressant att få tillämpa och ge av det man fått. Men man får komma med ganska låg profil när man kommer utifrån, och försöka lära känna folk, inte tro att man är så fin och viktig. Då kanske man kommer längst.

Paret Riska sänds ut av Sänningsmannen, som är en av evangelisk-lutherska kyrkans missionsorganisationer.

ULRIKA HANSSON

Självmod, sex och abort på Kyrkpressens förstasida

Abort och självmord – i februari 1970 tacklade Kyrkpressen tunga och kontroversiella ämnen.

"Självmod, sex och lagstiftning" löd rubriken på Kyrkpressens förstasida den 20 februari. I en artikel granskade professor Asser Stenbäck argumentet att en mer liberal sexuallagstiftning skulle minska självmordsfrekvensen i Finland. Tidningen rapporterade också om det förebyggande arbete som görs.

I numret från 13 februari lät Kyrkpressen tre personer kommentera det aktuella för-

slaget till ny abortlag. Dessa talade om samhälle, sociala och medicinska faktorer. "Det är oförläpigt att mannen slipper hela ansvaret i abortfrågan", ansåg överläkare Matti Paloheimo. "Om en friare abort betyder att man inte kommer att gör någonting åt sociala missförhållanden så tycker jag att det är ett steg bakåt", sade Siv Renlund, psykolog vid Folkhälsans tonårspoliklinik.

Abortfrågan ur en specifikt kristen synvinkel behandlas endast i ett kortare klipp ur en debattskrift.

EMELIE WIKBLAD

SERIE: KLIPP UR ARKIVET.

I varje nummer under år 2020 kommer vi att ha med ett klipp ur det nummer av Kyrkpressen som utkom samma vecka för femtio år sedan.

I sitt hem har Margareta Johansson rum som det finns hästkrafter i en Rolls Royce – tillräckligt.

Som att bo i en Rolls

Inramningen var lite spöklik. Det var mörkt och det regnade då Krister och Margareta Johansson sent en augustikväll stod utanför prästgården Jeansborg i Nykarleby för första gången. Huset hade stått tomt i några år och brännässlorna växte upp till fönstren.

TEXT OCH FOTO: **JOHAN SANDBERG**

Före besöket visste de inget om huset.

– Vi visste varken hur det såg ut eller var det fanns. Min utgångspunkt var att en prästgård inte kan vara byggd på någon dåligt tomt eller av undermåliga stockar, säger Krister.

Deras första reaktioner vid åsynen av huset var motsatta. Krister blev förtjust direkt men inte Margareta.

– I mörkret och regnet var mitt första intryck inte så positivt, medger hon.

Men det räckte inte länge förrän också hon förälskade sig i huset.

– Först var det otroligt mäktigt för mig. Men när vi började bo in i huset och kände atmosfären var det bara fantastiskt. Jag fick en bra känsla för det.

– Det fantastiska med det här huset är att vi inte bara köpte ett hus, utan en miljö och en historia, säger Krister.

De blev ägare till Jeansborg 1990. Då hade huset stått tomt sedan 1985 då Mikael Sandell, den sista prästen som bott där, flyttat ut efter sin pensionering.

De vet namnen på alla präster som bott där sedan 1637. Men så gammal är ändå inte Jeansborg. Bygget påbörjades 1917 och prästgården stod klar 1921. Året därpå revs den gamla prästgården som stod på samma tomt.

– Vår äldsta dotter flyttade in först, när hon började läsa till studenten. Ingen visste hur hon vågade vara här, ensam i sitt rum på övre våningen. Det var bara snårskog här, säger Krister.

Bron och utfarten vid Juthbacka hade nyss byggts. Samtidigt som de flyttade in stod sjukhemmet klart på granntomten.

Efter inflytten tog författaren Irmelin Sandman-Lilius kontakt med dem. Hon vistades ofta i prästgården då hennes morfar var präst. Under kriget var familjen evakuerad till Nykar-

Krister Johansson samlar på gamla radioapparater, bandspelare och skivspelare. Det gamla pastorskansliet är dedikerat till samlingen.

Jeansborg är ritat av Alfred Wilhelm Stenfors, en av de tre arkitekter som präglat Vasa.

*»När vi började bo in
huset och kände atmos-
fären var det bara fan-
tastiskt.«*

Med Jeansborg köpte Krister och Margareta Johansson historia.

Royce

leby och de satt i valvet när bomberna föll över staden.

– Hon har hälsat på oss här flera gånger. Sedan hon berättat var julgranen brukade stå har vi placerat den på samma plats, säger Margareta.

När Sandman-Lilius skulle skiva sina memoarer ville hon gå upp i sovrummet på vinden.

– Hon ville dra sig till minnes exakt varifrån hon sett ett spöke komma, och vart det for. Hon sa samtidigt att tryggheten finns mellan öronen. Vi har inte sett spöket, säger Krister.

– Det är lite roligt ibland då det knakar i huset och låter som någon skulle gå uppe på vinden. Och då Krister svarar nej då jag frågar om han varit på vinden.

Huset är durabelt och de har inte hittat några större skador på det, vare sig när de flyttade in eller senare. Så sent som i juni i fjol gjordes en grundlig genomgång av huset.

– När vi flyttade in hade vi problem med köks-

*»Även om
vi äger
Jeansborg
så ser vi
det som
att vi har
förmånen
att få
förvalta
det.«*

golvet. Det sviktade och vi fann att stockarna mitt under golvet hade ruttnat. Vi förstod inte varför de ruttnat på ett en kvadratmeter stort område just där. Det gick ju inga vattenrör där. Så småningom fick vi höra att det hade stått en vattenså just där. Den fyllde man från ett ämbar. Man behöver in skvätta mycket varje gång för att golvet ska börja ruttna med tiden.

En annan överraskning var kajorna som byggt bo i skorstenarna. Två sotare arbetade i två dagar med att få bort bona. De måste ta håll på alla fyra skorstenarna för att komma åt dem.

Nu har de bott 25 år på tumanhand. Efter som det inte råder någon brist på rum i huset har de två döttrarna kvar sina flickrum, kompletta med dockskåp och hästplanscher.

– Vi har rum som det finns hästkrafter i en Rolls Royce, alltså tillräckligt. Vi tillämpar städdimensionering. Det betyder att vi städar de rum vi använder, säger Krister.

De har hela 650 kvadratmeter att röra sig på, av vilka 500 kvadratmeter är inredda. Ytterligare 150 kvadrat kallvind kan inredas vid behov.

I praktiken drar de ihop sig i färre rum när det blir kallt och breder ut sig när temperaturen tillåter.

På vintern värms huset av tretton eldstäder,

en oljepanna och fjärrvärme.

– Det tar tid att hålla huset varmt, men jag ser det inte som arbete. I Nykarleby får man beställa så många kilowatt fjärrvärme man vill, så vi har beställt som om vi hade ett litet hus. När det bli riktigt kallt sätter jag igång oljepannan. Pannan är från 1956, men det vet den inte om, så den funkar bra, säger Krister.

Trots att de trivs i Jeansborg har de börjat bearbeta tanken att flytta ut.

– Vi börjar vara illa tvungna. Nu har jag ett hål på en hänggräna. För ett antal år sedan hade jag tagit en steg och fixat det. Men nu vågar jag inte längre. För händer det något så är det inte säkert att man kommer tillbaka. Nu behöver jag en skylift. Små saker blir väldigt kostsamma.

Det står redan klart vart de så småningom ska flytta. De äger ett hus på Storgatan i Jakobstad som byggdes efter stadens brand 1835. I huset som stod på samma tomt men som brann föddes Johan Ludvig Runeberg. Källarvalven under huset, som är från 1700-talet, är bevarade.

– Även om vi äger Jeansborg så ser vi det som att vi har förmånen att få förvalta det. Därför vill vi också att nästa ägare ska ha samma inställning.

MIKAELA BJÖRK

Tid att gå på djupet

DET FÖRSTA MAN MÖTER när man kommer hem till oss är en hinderbana av skor, ryggväskor och sportredskap av varierande slag. Det är vardag när den är som bäst.

Ungefär här protesterar min man och säger ”Nej, det tycker du inte alls!” och han har så rätt. Jag önskar att min toleransnivå för diverse hinderbanor i livet skulle vara större, men trots min ordningsamma läggning gillar jag kontrasterna mellan oordning och ordning. Kontraster gör själen gott; mörker ger vika för ljus, vinter ger efter för våren och fest ger rum för fasta.

Ta julen till exempel, det är så roligt att få planera, stöka och böka med alla förberedelser, men i något skede inträder också en mättnad och när tjugondedag Knut är över börjar själen sakta men säkert söka ett djupare centrum. Ett centrum där det ges tid för andlig fördjupning och evaluering. Vi behöver julen och de andra festerna så innerligt, tider när själen rör sig i lättsamma brisar, men utan djupdykningar så finns risken att vi blir utan centrum, mening och mål.

»Nu är det den tiden på året när vi söker Gud på ett mer konkret sätt.«

FASTAN ÄR DEN TID när vi ges möjlighet att lager för lager klä av själen, när vi kanske avsätter lite mer tid än vanligt för att spegla oss i Ordet. Nu är det den tiden på året när vi söker Gud på ett mer konkret sätt just genom att ta oss mer tid i stillhet och låta Anden vägleda processerna i våra inre rum.

Det kan se ut på många sätt. Kanske förenklar vi våra matrutiner, väljer bort en del av informationsflödet till förmån för stillhet och andakt – eller som i mitt fall helt enkelt väljer att pausa vardagen en stund och låter hinderbanan i farstun vara kvar i all sin oordning. I stället sätter jag mig ner vid köksbordet för en liten stund med Jesus, låter honom fylla mig med det som består: tro, hopp och kärlek.

Mikaela Björk är kock med teologisk bakgrund. **Idag** hoppas hon på många goda stunder vid köksbordet under fastan. **Hennes tips:** Tacka för kontrasterna mellan mörker och ljus, fest och vardag och gå fastan till mötes genom att söka Den som söker oss först.

SÖNDAG 16.2.2020, Andra söndagen före fastetiden

Söndagen ger kyrkoåret puls. Varje söndag har ett namn och ett tema som återkommer i bibeltexterna. Den här sidan berättar vad de närmsta två söndagarna handlar om i våra kyrkor.

Den här söndagen

kallas också **Sexagesima, den sextionde** – vi räknar redan ner dagarna till påsken. Temat är **Sådden av Guds ord**. Dagens text liknar Guds ord vid frön som sås ut, groor och skördas. Den som sår är Jesus, men också vi människor är kallade att hjälpa till.

Helgens texter

FÖRSTA LÄSNINGEN

Hos. 10:12–13

ANDRA LÄSNINGEN

1 Kor. 3:7–15

EVANGELIUM

Joh. 4:31–38

”Den som skördar får sin lön, han bär gar grödan till evigt liv, så att den som sått och den som skördar kan glädja sig tillsammans.”

Läs mera i Joh. 4:31–38.

Psalmförslag

278, 209, 866, 875

Psalmerna är valda av Dag-Ulrik Almqvist.

Skapa i mig Gud ett rent hjärta och ge mig på nytt en frimodig ande!

Bönen är skriven av Mikaela Björk.

SÖNDAG 23.2.2020, Fastlagssöndagen

Nästa söndag

inleder fastlagen, de tre festdagarna innan den 40 dagar långa fastan börjar. Nu har Jesus offentliga verksamhet nått en vändpunkt och vägen framåt pekar mot Jerusalems, mot lidande och död – och seger för kärleken. Temat är **Guds kärleks offerväg**.

Helgens texter

FÖRSTA LÄSNINGEN

Jer. 8:4–7

ANDRA LÄSNINGEN

1 Kor. 13 eller Gal. 2:19–21

EVANGELIUM

Joh. 12:25–33

”Nu är min själ fylld av oro. Skall jag be: Fader, rädda mig undan denna stund? Nej, det är just för denna stund jag har kommit.”

Läs mera i Joh. 12:25–33.

Psalmförslag

59, 261, 12, 430

Psalmerna är valda av Dag-Ulrik Almqvist.

Hur har du tänkt fasta i år?

På fastlagstisdagen 25 februari firar vi och äter bullar. Sedan börjar fastetiden och väntan på påsken.

Den kristna fastan är en strävan efter en enkel och reflekterande livsstil. Någon markerar sin fasta genom att hoppa över bullar och sötaker, andra äter inget kött, någon tar paus från sociala medier eller avstår från shopping.

ÅBOLANDS PROSTERI

VÄSTÅBOLAND

Pargas församlingsdistrikt:

Fr 14.2 kl. 11-13: Vändagsärtsoppa i Pargas församlingshem, till förmån för Gemensamt Ansvar.

Sö 16.2 kl. 10: Högmässa i Pargas kyrka, Lidén, Ollila.

On 19.2 kl. 18: Veckomässa i Pargas kyrka, Backström, Lehtonen.

Sö 23.2 kl. 10: Högmässa i Pargas kyrka, Backström, Lehtonen.

– **kl. 18:** Söndagsskola för vuxna i Pargas församlingshem. Samtidigt barnens söndagsskola i Lyan.

On 26.2 kl. 18: Askonsdagens kvällsmässa med Taizésånger i Pargas kyrka, Lidén, Lehtonen. Kyrkokören medverkar.

Nagu kapellförsamling:

Sö 16.2 kl. 17: Kvällsyrka i Nagu församlingshem, Kjell Granström, Eeva Granström, Robert Helin.

On 19.2 kl. 19: Bibel och bön i Nagu kyrka, Kjell Granström, Eeva Granström.

Korpo kapellförsamling:

Sö 16.2 kl. 14: Gudstjänst i Korpo kyrka, Killström, Granlund. Efter gudstjänsten Vänkaffe tillsammans med Röda korset kl. 15 i församlingshemmet.

Ti 18.2 kl. 15: Pensionärsträffen i Korpo församlingshem.

Må 24.2 kl. 14: Familjeträffen i Korpo församlingshem.

Ti 25.2 kl. 13: Tisdagsträffen i Korpo församlingshem.

Houtskär kapellförsamling:

Sö 16.2 kl. 11: Högmässa i Houtskär kyrka, Lagerroos, Söderlund.

To 20.2 kl. 18: Församlingsafton i resans tecken i Houtskär prästgård. Kvällens guide är Kimmo Lagerblom.

Sö 23.2 kl. 11: Högmässa i Houtskär kyrka, Lagerroos, Söderlund.

Iniö kapellförsamling:

Sö 16.2 kl. 13: Gudstjänst med nattvard i Iniö Aftonro, Meriluoto.

Sö 23.2 kl. 13: Högmässa i Iniö kyrka, Meriluoto.

ÅBO

sö 16.2:

– **kl 11:** Gudstjänstgruppens möte, sakristian. Ester

– **kl 12:** Högmässa, Domkyrkan. Abrahamsson (pred) Grahn (lit), Danielsson, Juslin. Gudstjänstgrupp Ester medverkar. Barnhörna. Kyrkkaffe.

må 17.2 kl 14: Missionskretsen, Aurelia

VÄSTÅBOLAND

”Från oxkärra till smarttelefon”

Forum för mission och internationellt arbete 2020, lördagen den 14.3 i Pargas församlingshem.

2020 är det 150 år sedan de första finländska missionärerna anlände till Amboland i dagens Namibia. Vad har förändrats på 150 år? Är det fortfarande den vite mannen som berättar hur afrikanerna skall tro, eller vad handlar kyrkans internationella arbete om i dag?

Arrangör: Missionskommittén i Borgå stift och Väståbolands svenska församling. Pris för dagen: 15 € inkluderar både kaffe och lunch.

Förhandsanmälningar senast fredagen den 6.3 till vastabolands.forsamling@evl.fi eller 040 312 4410.

ti 18.2 kl 18: Tyst meditation, Aurelia
ons 19.2:
 – **kl 12:** Frukostklubben, Kåren (Ta-vastg. 22). Jalle Ahlbeck ”Köttproduktion och jordbrukspolitik”
 – **kl 13–15:** Café Orchidé, Aurelia. Juho Sankamo ”Hur gick det för lärjungarna?”
 – **kl 18:** Bönegruppen, Aurelia
sö 23.2:
 – **kl 11:** Gudstjänstgruppens möte, saskristian. Martha
 – **kl 12:** Högmässa, Domkyrkan. Grahn (pred) Audas (lit), Juslin. Gudstjänstgrupp Martha medverkar. Barnhörna. Kyrkkaffe
ti 25.2:
 – **kl 14.30–18.30:** Ungdomshålan, Aurelia
 – **kl 18:** Orgelkonsert med Birgitta Forsman, Domkyrkan. Fritt inträde, programblad 10€/st till förmån för insamlingen Gemensamt Ansvar
 – **kl 18:** Tyst meditation, Aurelia
ons 26.2:
 – **kl 10–12:** Familjecafé, Papinholma församlingshem
 – **kl 13–15:** Café Orchidé, Aurelia. Birgitta Forsman ”Finska kyrkan i Stockholm”
 – **kl 13.30–15.30:** Barnhålan, Aurelia
 – **kl 18:** Askonsdagsmässa, Aurelia.
 Abrahamsson, Danielsson
to 27.2 kl 9.30–12: Familjecafé, Aurelia

ÅLANDS PROSTERI

JOMALA

Sö 16.2. kl. 11.00: Högmässa L Serell, F Erlandsson, A Karlsson-Karlsson
On 19.2. kl.19.00: Sjungen vesper S Äng, S Petrone
To 20.2. kl. 12.00: Sopplunch
Sö 23.2. kl. 11.00: Fastlagssöndagens högmässa S Äng, F Erlandsson, J Boholm-Saarinen
On 26.2. kl. 19.00: Askonsdagsmässa S Äng, A Karlsson-Karlsson

MARIEHAMN

Vardagar (må-fre) kl. 08.30: Morgonbön i S:t Görans kyrka.
Sö 16.02 kl. 11.00: Högmässa i S:t Görans kyrka. Kyrkkaffe.
TO 20.02 kl. 11.30: Lunchmässa i S:t Görans kyrka.

TO 20.02 kl. 12.00: Sopplunch i församlingshemmet.
LÖ 22.02 kl. 10.00: Katolskmässa i S:t Mårtens kyrka.
SÖ 23.02 kl. 11.00: Högmässa i S:t Görans kyrka. S:t Mårtenskören medverkar.
TO 27.02 kl. 11.30: Lunchmässa i S:t Görans kyrka.
TO 27.02 kl. 12.00: Sopplunch i församlingshemmet.
Kyrktaxi till gudstjänst, tfn 018-19500.

SUND-VÅRDÖ

Söndag 16.2 kl. 11.00: Högmässa i Vårdö församlingshem. Outi Laukkanen, Marina Saponova, Kati Juntunen.
Söndag 23.2 kl. 11.00: Högmässa i Sunds församlingshem. Roger Syrén, John-Adam Sjölund. Vi bjuder på fastlagsbullar till kyrkkaffet!
Tisdag 25.2 kl. 14.00: Tillsammans-träff i Sunds församlingshem. Kom och drick ditt eftermiddagskaffe i trevligt sällskap! Frivillig kollekt.
<http://sund-vardoforsamling.fi/>

NÄRPES PROSTERI

KORSNÄS

Sö 16.2 kl 11.00: Högmässa, Heikkilä, Granholm
Må 17.2 kl 13.00: Vänstugan i FH.
Ti 18.2 kl 18.00: Kyrkans barntimme i Taklax bönehus.
Ti 18.2 kl 19.00: Träffpunkt i Taklax bönehus.
To 20.2 kl 13.00: Symöte i Korsbäck skola.
Lö 22.2 kl 14.00: Pysselcafe för Nordkorea
Sö 23.2 kl 11.00: Gudstjänst, Guy Kronqvist, Kjell Lolax
Fr 28.2 kl 18.00: Kara- kvinnosamling. Ebba Carling ”Bitar ut mitt liv”.
Söndagsskola: i Korsnäs kl 10 och i Molpe kl. 11.

KRISTINESTAD

kristinestadssvenskaforsamling.fi
Fre 14.2 kl. 18: Ekumenisk bönesamling i Metodistkyrkan i Krs (Obs klockslaget!)
Lör 15.2 kl. 9.30: Gospel-workshop i Krs förs.hem.
Sön 16.2 kl. 10: Högmässa i Lfds kyrksal. Engström, Martikainen.

KVEVLAX

Ekumenisk ungdomskväll

Lördagen 15.2 ordnar församlingarna Elim, Missionskyrkan och Kvevlax församling en gemensam **ungdomskväll i Kvevlax församlingshem**. Ungdomskvällen pågår klockan 19–22 med program, servering och chill. Välkommen med!

Församlingarna ordnar med jämna mellanrum gemensamma ungdomssamlingar. Följande gemensamma ungdomskväll hålls 2.5.

Sön 16.2 kl. 12: Gudstjänst i Krs kyrka. Engström, Martikainen, kyrkokören.
Sön 16.2 kl. 17: Årsmöte för SLEF:s Lfds avdelning i grupprummet i Lfds förs.hem.
Sön 16.2 kl. 18: Bibelsamtal i grupprummet i Lfds förs.hem.
Ons 19.2 kl. 8.45: Morgonbön i Krs kyrka. Norrback.
Ons 19.2 kl. 11.15: Pensionärssamling i Krs förs.hem.
Lör 22.2 kl. 18: Kvällsmässa i Dgm bönehus. Engström, Martikainen.
Lör 22.2 kl. 19: SLEF:s Dgm avdelnings årsmöte.
Sön 23.2 kl. 10: Gudstjänst i Lfds kyrksal. Engström, Martikainen.
Sön 23.2 kl. 15: Högmässa i Sby kyrka. Engström, Martikainen, Glädjedropparna.
Sön 23.2 kl. 18: Musikandakt i Krs kyrka. Olle Nilsson, Juhani Martikainen.
Kollekt för församlingens diakoni.
Tis 25.2 kl. 11: Fastlagssoppa för Gemensamt Ansvar i Lfds Marthagård. Vuxna 10€, barn 5–12 år 5€, under 5 år gratis. Möjlighet att köpa hem, ta med eget kärl.
Ons 26.2 kl. 8.45: Morgonbön i Krs kyrka. Norrback.

NÄRPES

www.narpesforsamling.fi

Närpes

To 13.2 kl 13: Diakonisyföreningen samlas i förs.hemmet.
Lö 15.2 kl 18: Aftonmusik i S:ta Maria. Konsert med Nina Åström, arr. Närpes församling. Fritt inträde.
Sö 16.2 kl 18: Sång och bön i kyrkan, andakt Bertel Lindvik, vittnesbörd Majen Norrholm, Lovsångsgruppen. Servering.
Ti 18.2 kl 10: Karasamling i förs.hemmet, Blomberg.
Ti 18.2 kl 19: Träff i förs.hemmet om vänförsamlingsarbetet. Hör mer om Estland och frivilligverksamheten.
On 19.2 kl 12: Pensionärssamling i förs.hemmet, Kristina Nybäck-Käld o Rune Käld visar bilder o berättar om sin Santiago de Compostela vandring, Örn, Lindén.
Lö 22.2 kl 18: Aftonmusik i S:ta Maria, S.Lindén orgel.
Sö 23.2 kl 12: Högmässa Audas-Willman, Lindén, S:ta Maria förs.kör.
Sö 23.2 kl 18: Samling i Luthergården, Albert Häggblom, Laudate, S.Lindén.
Ti 25.2 kl 11: Soppdag i Luthergården, kl. 12 andakt o sång Sjölander.
On 26.2 kl 18: Litteraturskafferiet i biblioteket, Blomberg, Grönberg.

Övermark

Sö 16.2 kl 10: Byagudstjänst i Räfsbäcks byagård, Jakobsson, Heikkilä.
Sö 16.2 kl 18: Vägörehetskonsert i kyrkan, arr. Övermark-Yttermark Lions.
Fr 21.2 kl 19: Temakväll om svepeduken i luth.bönehuset, Tomas Klemets.

Pörtom

Sö 16.2 kl 13: Högmässa Jakobsson, Lindén, sånggrupp.
On 19.2 kl 13: Karasamling i förs.hemmet, Blomberg.

KORSHOLMS PROSTERI

BERGÖ

Sö 16.2 kl. 14: Högmässa. Tornberg, Brunell.
Må 17.2 kl. 10: Familjeklubb i församlingshemmet.
Må 17.2 kl. 13: Minior och junior i församlingshemmet.

VÄSTÅBOLAND, ÅBO, JOMALA Askonsdagsmässa

Inled fastetiden med mässa på askonsdag 26.2:

– kl. 18: Askonsdagens kvällsmässa med Taizésånger i Parigas kyrka.

– kl. 18: Askonsdagsmässa, Aurelia, Åbo

– kl. 19: Askonsdagsmässa, Jomala

Ti 18.2 kl. 13: Syföreningen för kyrka och mission i församlingshemmet.
Fr 21.2 kl. 20: Ungdomskväll i församlingshemmet.
Sö 23.2 kl. 14: Gudstjänst. Isaksson, Nygård.
Må 24.2 kl. 10: Familjeklubb i församlingshemmet.
Ti 25.2 kl. 13: Syföreningen för kyrka och mission i församlingshemmet.

KORSHOLM

Karaträffen: 12.2 kl 13 i Smedsby församlingsgård. Björn Elfving: Hot mot vår kristna tro. Ledare Rune Lindblom.
Högmässa: 16.2 kl 11 i Korsholms kyrka. Berndt Berg, Ann-Christine Nordqvist-Källström och Susanne Westerlund. Minea Kaukaoja medverkar med pianomusik. Kyrkkaffe!
KU:s årsmöte: 16.2 kl 12.30 i Sockenstugan. Korsholms kristliga ungdomsförening håller årsmöte. Elisabeth Javén tel. 050-535 5248.
SLEF Iskmo årsmöte: 16.2 kl 19 i Iskmo bönehus (Iskmov. 53B).
Pensionärssamling: 18.2 kl 13 i Helsinghörnan. Boktips med Tina Back.
PsalmÅsång: 20.2. Servering från kl. 17.30 i församlingshemmet. Missionssyfsföreningen ordnar basar med försäljning av snabblotter, bakverk och stickat i aulan (kl 17.30-18.30)! Därefter blir det allsång i kyrkan med församlingens körer och orkester samt Susanne Westerlund och Ann-Christine Nordqvist-Källström. Tor-Erik Store håller andakt.
Högmässa: 23.2 kl 11 i Korsholms kyrka. Rune Lindblom, Susanne Westerlund, Sandra Mörk samt Korallkören. Särskilt inbjudna är de församlingsmedlemmar som i år firar sin 70- och 75-års födelsedag!
Kvällsmässa med psalmer inför fastetiden: 23.2 kl 18 i Smedsby församlingsgård med Tor-Erik Store och Susanne Westerlund
Missionssyfsföreningen: 24.2 kl 13-15 i Smedsby församlingsgård
Karaträffen: 26.2 kl 13-16 i Smedsby församlingsgård. Lucas Snellman berättar om kyrkan i radio och tv. Ledare Rune Lindblom.

KVEVLAX

Bön och nattvard: fr 14.2 kl 8.45 i kyrkan.
Ekumenisk ungdomskväll: lö 15.2 kl 19-22 i församlingshemmet. Program, servering o chill.

Människa kom fram mässa: sö 16.2 kl 18, Fredrik Kass, Rodney Andrén.
Knattemusik: må 17.2 kl 18 i stallet.
Mathjälpen: ti 18.2 kl 10 i drängstugan.
Bön och Bibel: ti 18.2 kl 19 i krubban.
Föräldra-barn grupp: on 19.2 kl 10 i dagklubben.
Kvällssyfsföreningen: on 19.2 kl 17.30 i drängstugan.
Karakaffe: to 20.2 kl 9.15 i drängstugan. Amanda Audas-Kass inspirerar oss att läsa.
Bön och nattvard: fr 21.2 kl 8.45 i kyrkan.
Högmässa: sö 23.2 kl 10, Ruth Vesterlund, Rodney Andrén.
Bön för bygden: må 24.2 kl 19 i stallet.
Mathjälpen: ti 25.2 kl 10 i drängstugan.

MALAX

Sö 16.2 kl. 10: Högmässa i KH. Kyrkkaffe. Norrback, Lax.
ON 19.2 kl. 17.30: Sorgegrupp startar i KH. Mer info av diakon eller kaplan. Vi träffas 5 gånger. OBS! Förhandsanmälan.
TO 20.2 kl. 18: Allsångskväll, till förmån för Gemensamt Ansvar i KH. Kvällens gäst: Nina Andrén, diakonissa i Kvevlax församling, som berättar om den resa hon gjorde till Uganda hösten 2019 tillsammans med Kyrkans Utlandshjälp.
Sö 23.2 kl. 10: Gudstjänst i KH. Kyrkkaffe. Frank Isaksson, Lax.
Sö 23.2 kl. 17: Bön för alla i FH. Servering, barnpassning.
Må 24.2 kl. 10: Karacafé i KH. Arr. Äldrerådet och Folkhälsan i Malax.
Må 24.2 kl. 10: Familjecafé med familjekul kl. 10-12 i FH. Inne- och uteaktiviteter. Arr. Malax församling, Folkhälsan och Röda korset.

PETALAX

Barnkörens terminsstart: to 13.2 kl. 15 i ladan.
Högmässa: sö 16.2 kl. 12. Tornberg, Brunell.
Andakt: to 20.2 kl. 13 i Westerhemmet modul A, kl. 14 i Pensionärshemmets samlingshall.
Gudstjänst: sö 23.2 kl. 12. Isaksson, Nygård.
Syföreningens soppdag: ti 25.2 kl. 11-13 i församlingshemmet. Kött- och klimpsoppa 10 €, gratis för barn. Behållningen går till missionen.

REPLIT

Kvällsmässa: sö 16.2 kl. 18 i Replot. Camilla Svevar, Michael Wargh.
Kvällsmässa: sö 23.2 kl. 18 i Björkö. Camilla Svevar, Michael Wargh.
Mathörna: Ons 26.2 kl. 13 i BG. Gäst: Catarina Andrén. Anmäl för mat (10 €/pers) senast må 24.02, Lähdesmäki/Nystrand.

SOLF

Pensionärsträff: 12.2 kl. 13 i församlingshemmet. Tina Back delar med sig av sina bästa boktips.
Gudstjänst: 16.2 kl. 10 Mats Björklund och Karolin Wargh
Kyrkans Ungdom i Solf Sundom r.f.:s årsmöte: 16.2 kl. 16 i församlingshemmet
Samtalscafé: 16.2 kl. 18 i Prästgården. Gäst Anders Blomberg. I samarbete med Kyrkans Ungdom i Solf-Sundom r.f.
Föräldra-barnträff: 18.2 med drop-in från kl. 9.30. Ledare Ebba-Stina Beukelman Missionsvännerna samlas 19.2 kl. 13 i församlingshemmet. Ledare Barbro Wester.
Högmässa med kyrkoherdeinstallation: 23.2 kl 10. Efteråt kyrkkaffe och tårta i församlingshemmet.

Föräldra-barnträff: 25.2 med drop-in från kl. 9.30
Pensionärsträff: 26.2 kl. 13. Sång, musik och dikter med Karolin och Annabella Wargh.
OBS! Mathjälpen i Solf: har utdelning varje torsdag kl 17.30-18.00 på Stundarsvägen 1 (ingång från gårdssidan)

PEDERSÖRE PROSTERI

JAKOBSTAD

FR 14.2 kl. 19.00: In da house i Församlingscentrets ungd.utr., Nylund-Wentus.
Sö 16.2 kl. 10.30: Söndagsskola med små och stora i Församlingscentret.
Sö 16.2 kl. 12.00: Högmässa i Jakobstads kyrka, Björkholm-Kallio, Turpeinen, Wester, Kyrkokören. Diana Söderbackas gudstjänstgrupp.
Sö 16.2 kl. 15.00: Sammankomst i Skutnäs bönehus, inledningsbön Ove Gädde, predikan Sture Wargh.
Sö 16.2 kl. 17.00: Fokus i Församlingscentret. Förbönsskväll, Ralf Salo, Maria Fagerudd. Musik Heidi Storbacka.
Ti 18.2 kl. 11.45: Taizé-sånger mitt i vardagen i Johanneskapellet, avslutas med middagsbön kl. 12.20-12.30, Wester.
Ti 18.2 kl. 13.00: Tisdagssamling på Station I, Göran Stenlund.
ON 19.2 kl. 14.00: Samtalsgrupp kring sorgen i Församlingscentret, Turpeinen, Smeds.
TO 20.2 kl. 13.30: Missionseftermiddag i Församlingscentret. Gäst: Missionär Andrey Heikkilä.
TO 20.2 kl. 19.00: Vardagspaus – för kvinnor i Bonäs prästgård, Englund.
TO 20.2 kl. 19.00: Kvinnocafé i Församlingscentret. Tema: New Age – en modern folktro, Charles Isaksson, Turpeinen, Borgmästare. Servering.
FR 21.2 kl. 18.00: Jakobstads Fridsförening r.f. årsmöte i Skutnäs bönehus.

FR 21.2 kl. 19.00: In da house i Församlingscentrets ungd.utr., Wikblad.
Sö 23.2 kl. 10.30: Söndagsskola med små och stora i Församlingscentret.
Sö 23.2 kl. 12.00: Gudstjänst i Jakobstads kyrka, Turpeinen, Borgmästare, Damtrio. Ulla Nyströms gudstjänstgrupp.
Sö 23.2 kl. 15.00: Sammankomst i Skutnäs bönehus, inledningsbön Herman Mård, predikan Arvo Survo.
Sö 23.2 kl. 17.00: Fokus i Församlingscentret. Fastan – kamp för frihet, Björk.
Ti 25.2 kl. 11-13: Lunch till förmån för Nada Nord r.f. i Församlingscentret.
Ti 25.2 kl. 17.30: U-klubben i Skutnäs bönehus. Fastlagstisdagsprogram, Löfs-Snellman.
TO 27.2 kl. 16.00: Bibelgruppen i Församlingscentret, Karin Haldin.
TO 27.2 kl. 18.00: SLEF:s missionsafton i Församlingscentret, Boris Salo.
Sö 1.3 kl. 11.00: Söndagsskolans dag med små och stora vid Pörkenäs lägergård, Björk, Haglund-Wikström.
Anm. Senast 21.2 till jsv@evl.fi eller tfn 040-3100410. Lunch. Pris: 10 €/vuxen, 3-12 år 5 €, under 3 år gratis. Max 30 €/familj.

KRONOBY

Kronoby
LÖ 15.2 kl. 16.30: K-möten startar, se under gemensamt.
Sö 16.2 kl. 10.00: Mässa i Kronoby församlingssal, Wallis, Ellfolk-Lasén.
-14.00: Möte (SLEF) i Kronoby församlingssal, Gustav Åbonde.
Må 17.2 kl. 9.00: Seniorcafé i lilla salen, Ulla Lidsle.
LÖ 22.2 kl. 18.30: Lördagscafé i lilla salen, samtal kring Utmattning-Tjännande-Att kunna sätta gränser, Kerstin Krook, Britt-Marie Gripenberg och Maria Forsblom
Sö 23.2 kl. 13.00: Gudstjänst i kyrkan, Store, Borgmästare.
Må 24.2 kl. 18.30: Kvinnogruppen i lilla salen, Ingvor Huhtamäki "Människor jag mött".

FÖRSAMLINGEN

Middagsbön med Taizésånger i Johanneskapellet

Välkommen att sjunga Taizésånger i Johanneskapellet i Jakobstad den 18 februari, 17 mars och 14 april: Vi inleder klockan 11.45 med att sjunga bönesångerna tillsammans för att sedan avsluta med en middagsbön klockan 12.20. Under middagsbönen får vi möjlighet att tända ljus, lyssna, be och sjunga. Möta Gud, möta oss själva här mitt i livet, mitt i vår vardag. **Annika Wester** medverkar som kantor vid alla tillfällen.

Nedervetil

LÖ 15.2 kl. 16.30: K-möten startar, se under gemensamt.

SÖ 16.2 kl. 13.00: Mässa i kyrkan, Kavilo, Smedjebacka. KU:s blåsorkester dir. I Byskata och Kyrkokören.

-14.00: Efter mässan KU:s årsmöte i församlingskansliet vid Ollisbackavägen 9.

TO 20.2 kl. 13.30: Andakt vid Backebo, Store, Smedjebacka.

-14.15: Andakt vid Terjärv Vårdcenter, Store, Smedjebacka.

SÖ 23.2 kl. 10.00: Tvåspråkig mässa i kyrkan, Store, Smedjebacka. Maria och Ben Westerling berättar om missionsarbetet.

-18.00: Gemenskapskväll i kyrkan, Sebastian Widjeskog, KU:s blåsorkester med I. Byskata, H. Kronqvist, vittnesbörd av Kaj Laakso och Dag Strandvall.

TI 25.2 kl. 11.00-13.00: Fastlagsjippo vid skidstugan. Försäljning och servering av ärtsoppa till förmån för missionen, tag egna kärl med. Försäljning av hambakat samt lotteri. Barnprogram.

Terjärv

FR 14.2 kl. 19.00: Ungdomssamling i ungdomsutrymmet.

SÖ 16.2 kl. 10.00: Gudstjänst i Terjärv församlingshem, Kavilo, Smedjebacka.

-10.00: Söndagsskola i gamla brasrummet.

-18.00: SLEF:s Terjärv avdelnings årsmöte i Småbönders f.d. skola. Medverkande Tomas Klemets.

MÅ 17.2 kl. 14.00: Mariat startar med vårens övningar, nya och gamla sångare välkomna med!

-19.00: Karasamling i ungdomsutrymmet, medv. Peter Silfverberg.

ON 19.2 kl. 19.00: Kyrkokören övar i församlingshemmet.

-14.00: Pensionärernas årsmöte i förs.h

FR 21.2 kl. 19.30: Ungdomssamling i ungdomsutrymmet.

SÖ 23.2 kl. 10.00: Mässa i församlingshemmet, Saitajoki, Borgmästars.

-10.00: Söndagsskola i gamla brasrummet.

TI 25.2 kl. 13.00: Missionscafé med hemliga gäster i församlingshemmet.

Gemensamt

LÖ 15.2 kl. 16.30: K-möten startar med familjeskoj (bibelberättelse, sång, pyssel, rörelse) i Kronoby församlingshem. Tema: Den gode herden.

-18.00: Middag (ingen anmälan). Pris 5€/person. Gratis under 3 år, max 15€/familj.

-19.00: Kvällssamling, Jukka Sandvik, Kungens Ungar, Karin Saarukka m.fl.

-19.30: medan kvällssamling fortsätter: Ungdomssamling med Jakob Backlund TWEENS-program (10-12 år) Barnpassning med fri lek

-20.30: Servering

Ungdomschatkot

SÖ 16.2 kl. 13.00: se mässa i Nedervetil!

LARSMO

Sö 16.2 k. 10 Högmässa: Sjöblom, Forsman, sång Johanna Lill-Thylin, kyrkokören, LFF:s skriftskola deltar, kyrkkaffe. Kyrkvård: Bosund gårdsnummer.

- kl 18 Missionsafton: i församlingshemmet. Håkan Snellman medverkar. Tema: Mötet med islam. Servering.

TI 18.2 kl. 18.30 Kvinnocafé: i Holm bönehus. Jenny Käld medverkar.

TO 20.2 kl. 17-19 Språkcafé: i huvudbiblioteket i Holm. Eget program för barnen. Arr. Larsmo kommunbibliotek, FRK i Larsmo, Larsmo församling.

- kl. 19 Karasamling: vid Inremissionshemmet. Tommy Johansson medverkar.

Sö 23.2 kl. 10 Högmässa: Lassila, Wiklund. Kyrkvård: Finholm.

NYKARLEBY

Gemensamt

TO 20.2 kl 9-17 Församlingsutfärd: t. Karleby, Ulf Sundstén, Monica Borgmästars m.fl. Buss fr. Jeppo Sale 8.50, Pensala Uf 9.00, Munsalagården 9.15, Nykarleby torg 9.30. Pris 25€. Anm. Monica senast må 17.2, 040 868 7053.

Centrum

Sö 16.2 kl 10 Gudstjänst: kyrkan, Sundstén, Ringwall.

Må 17.2 kl 18 Kenyaminationen: fh, Jan-Erik Sandström.

TI 18.2 kl 13 Forsby missionssyfförening: Forsby byagård

- kl 14 Läsmöte: Kovjoki bönehus

On 19.2 kl 10-18 Långöppet: Missionsloppis, hambakat m.m.

Lö 22.2 kl 13 Vår mission: fh, inspiration o information om församlingens missionsarbete, Maria och Ben Westerling, diakoniarbetarna, frivilliga.

Sö 23.2 kl 18 Kvällsgudstjänst: fh, Edman, Lönnqvist

- kl 19.15 Årsmöte: fh, KU Nkbykretsen

Må 24.2 kl 13 Församlingscafé: Markbygården

- kl 18 Kenyaminationen: fh, Karl-Erik Wikström

TI 25.2 kl 11-13 Fastlagslunch: fh (KU)

- kl 13 Missionsträffen: fh

- kl 13 Forsby missionssyfförening: Forsby byagård

Munsala

Sö 16.2 kl 18 Kvällsmässa: fh, Sundstén, Näs, gudstjänstgruppen, ungdomskören, servering.

Sö 23.2 kl 12 Högmässa: kyrkan, Sundstén, Lönnqvist.

TO 27.2 kl 14 Församlingscafé: Monäs klubblokal

Jeppo

TO 13.2 kl 13 Missionsmöte: bönehuset, gäst Brita Jern.

- kl 18.30 Läsmöte: Staffan Stenvall o Noora Luoma-Stenvall, Ruckusvägen 20, Ö mellersta läslaget.

Sö 16.2 kl 10 Gudstjänst: kyrkan, Östman, Lönnqvist, Emma o Mats Sjöling.

TO 20.2 kl 13 Missionsmöte: bönehuset, gäst Albert Häggblom.

Sö 23.2 kl 10 Högmässa: kyrkan, Sundstén, Lönnqvist, ungdomskören, Häggblom.

- kl 16 Karasamling med Alpha: fh, servering.

PEDERSÖRE

Fr 14.2 kl 15 Andakt: Essehemmet

- kl 17.30 Andakt: Esselunden

Lö 15.2 kl 14 Slef Emaus årsmöte: hos E o G Häggman

- kl 19 Musikcafé: Bennäs kyrkhem, The Wingren Brothers

Sö 16.2 kl 10 Högmässa: Pedersöre kyrka, Granlund, Erikson, Sandstedt-Granvik

- kl 12 Gudstjänst: Ävist bykyrka, Portin, Johansson

- kl 14 Sammankomst: Punsar bönehus

- kl 15 Sammankomst: Flynängens bönehus

- kl 18 Högmässa: Esse kyrka, Granlund, Johansson

- kl 18 Minigudstjänst med dagklubbarna: Pedersöre kyrka, Snellman, Erikson, Granstedt-Granvik

Må 17.2 kl 13 Symöte: Forsby bykyrka

- kl 13.30 Sundby-Karby symöte: Sundby byahem

- kl 18 Bibelsits: Ytteresse bönehus

- kl 19.30 Salamugruppen: Ävist bykyrka

Ons 19.2 kl 14.30 Missionsgrupp: Bäckby skola

Fre 21.2 kl 14 Andakt: Pedersheim

Lö 22.2 kl 9 Kvinnofrukost: Bennäs kyrkhem, Mia Westerling. Anmälan till 0403100440 senast 19.2

- kl 19 Sammankomst: Bennäs kyrkhem

- kl 19 Sammankomst: Esse kyrka

- kl 19 Sångkväll för missionen: Leppälax bykyrka, Mia och Ben Westerling från FMS, manskören, Häggblom

Sö 23.2 kl 10 Högmässa: Pedersöre kyrka, Häggblom, Sandstedt-Granvik, kyrkokören, söndagsskola i sakristian

- kl 10 Gudstjänst: Purmo kyrka, Per-Erik Häggman, Portin, församlingsskören

- kl 11.30 KU-kretsens årsmöte: Kyrkostrands församlingshem

- kl 12 Gudstjänst: Esse kyrka, Portin, församlingsskören

- kl 14 och 19 Sammankomst: Punsar bönehus

- kl 15 Sammankomst: Flynängens bönehus

- kl 19 Missionskonsert: Pedersöre kyrka. Arvo Survo, körerna Adorate och Gloria, Lisen Borgmästars

Må 24.2 kl 13 Symöte: Källby bönehus

- kl 14 Syförening: Essehemmet

TI 25.2 kl 15-17 Försäljning av ärtsoppa: Purmo kyrkhem. Pris 6€/liter, till förmån för lokala diakonin

Ons 26.2 kl 12 Lunch för daglediga: Bennäs kyrkhem, Christian Dahlin. Anmälan till 0403100440 senast 19.2

TO 27.2 kl 12 Lunch för daglediga: Esse församlingshem, Hans Häggblom, anmälan till 0403100458 senast 21.2.

www.pedersoreforsamling.fi

WWW.KYRKPRESSEN.FI

LARSMO

Mötet med islam

Söndag 16.2 kl. 18 ordnar vi missionsafton i Larsmo:

Vad är islam? Hur ska man som kristen möta en muslim och den islamiska kulturen? Håkan Snellman medverkar kring temat "Mötet med islam". Han berättar om sina erfarenheter bland annat från sin tid i Sverige, då han genom arbetet kom i kontakt med muslimer och hans intresse för den islamiska kulturen föddes.

Servering. Välkomna med på en intressant kväll!

Andrum kl. 6.54

(med repris 9.10)

Fredag 14.2 Oskar Sjöberg, Ekenäs

Måndag 17.2 Björn Elfving, Vasa

Tisdag 18.2 Jakob Nylund, Åbo

Onsdag 19.2 Sissi Uunila, Mariehamn

Torsdag 20.2 Sara Högberg, Åbo

Fredag 21.2 Mia Andersén-Löf, Nykarleby

Måndag 24.2 Sanna Ek, Närpes

Tisdag 25.2 Jakob Nylund, Åbo

Onsdag 26.2 Sissi Uunila, Mariehamn

Torsdag 27.2 Maria Sten, Helsingfors

Aftonandakt kl. 19.15

Fredag 14.2 Gunborg Lindqvist, Esbo

Lördag 15.2 kl.18.03 Ett ord inför helgen

Söndag 16.2 Södden av Guds ord. Textläsare: Caroline Sandström och Karl Sällström.

Måndag 17.2 Helena Rönnerberg, Sibbo

Tisdag 18.2 Henrik Perret, Helsingfors

Onsdag 19.2 Catarina Olin, Sundom

Torsdag 20.2 Leif-Göte Björklund, Borgå

Fredag 21.2 Gunborg Lindqvist, Esbo

Lördag 22.2 kl.18.03 Ett ord inför helgen

Söndag 23.2 Guds kärleks offerväg. Textläsare: Carolina Lindström och Benny Andersson.

Måndag 24.2 Benita Ahlén, Borgå

Tisdag 25.2 Henrik Perret, Helsingfors

Onsdag 26.2 Catarina Olin, Sundom

Torsdag 27.2 Helena Rönnerberg, Sibbo

Gudstjänst kl. 13.03

Söndag 16.2 Gudstjänst med Finström-Geta församling. Sändning från Sankt Görans kyrka i Geta. Präster: Jon Lindeman och Alexandra Ång. Organist, kantor och körledare: Johanna Evenson. Sångare: Johanna Evenson, Katrin Gwardak, Maria Sjölund, Gunilla Nilsson, Alexandra Ång, Kia Mansén och Yvonne Eriksson. Textläsare: Gun-Britt Lyngander.

Söndag 23.2 Mässa med Sankt Henriks katedral-församling i Helsingfors. Predikant: Anders Hamberg.

Sankt Görans kyrka i Geta är troligen uppförd på 1460-talet. FOTO: ARKIV

Fonden för kristet arbete bland barn

Fonden för kristet arbete bland barn

förvaltas av Församlingsförbundet och ska främja svenskspråkiga barns kristna fostran och stöda kristet barnarbete i Borgå stift.

Understöd för kristen barnverksamhet i Borgå stift

anslås att sökas, särskilt för projekt eller materialproduktion av projektkaraktär.

Söndagsskolpris

utdelas till söndagsskola eller söndagsskollärare. Församlingar, kyrkliga föreningar och privatpersoner uppmanas inlämna förslag med motiveringar.

Ansökan och nomineringar bör vara fondens styrelse tillhanda senast 28.2.2020, ansökningsblanketter kan beställas på kontakt@forsamlingsforbundet.fi.

Församlingsförbundet, Tölötorggatan 2 B, 8. vån., 00260 Helsingfors. Verksamhetsledare Kalle Sällström, kalle.sallstrom@forsamlingsforbundet.fi, 050-3562 475.

Prostitel

Biskop **Bo-Göran Åstrand** har förlänat de tidigare kontraktsprostarna, kyrkoherden i Korsholms svenska församling **Berndt berg** och kaplanen i Pedersöre församling **Hans Häggblom**, prosttiteln från 1 januari 2020.

Dimission till Borgå stift

Direktorn för arbetet bland sjöfarare i Finlands sjömanskyrka, kontaktchef, pastor **Jaakko Laasio** beviljas dimission från S:t Michels stift till Borgå stift från den 1.3.2020.

Förordnanden

Domkapitlet utfärdar tjänsteförordnande åt

Camilla Svevar till kyrkoherdetjänsten i Replots församling från 1.3.2020.

Kyrkoherden i Malax församling **Tomi Tornberg** förordnas att fortsättningsvis sköta den gemensamma kyrkoherdetjänsten i Bergö och Petalax församlingar 1.3-31.12.2020 vid sidan av egen tjänst.

Prosten **Jarmo Juntumaa** förordnas till församlingspastor i Vanda svenska församling 17.2-20.9.2020.

Tf. kaplanen i Borgå svenska domkyrkoförsamling **Rebecka Stråhlman** avgår 15.2.2020 på egen begäran.

Församlingspastorn i Borgå svenska domkyrkoförsamling **Tuija Wilman** förordnas till tf. kaplan i Borgå svenska domkyrkoförsamling 1.3.2020-31.10.2021.

Förordnandet för församlingspastorn i Borgå svenska domkyrkoförsamling **Eleftheria Apostolidou** förlängs fram tills 31.10.2021.

Tf. kaplanen i Vasa svenska församling **Hanna Jern** förordnas till församlingspastor i samma församling 1.9.2020-31.12.2021.

Sjukhusprästen vid Pedersörenejdens kyrkliga samfällighet **Ann-Sofi Nylund** förordnas till sjukhuspastor vid Vasa kyrkliga samfällighet från 1.12.2019 tills vidare.

Övrigt

Biskop emeritus **Björn Vikström** utses till Borgå stifts representant i delegationen för Pilgrimscenterprojektet i Åbo för tiden 2020-2022.

Lediga tjänster i stiftet

Tjänsten som stiftsdekan vid domkapitlet i Borgå stift (vikariat)

Domkapitlet lediganslår vikariatet gällande stiftsdekanstjänsten vid Borgå domkapitel 17.8.2020-16.8.2022. Ansökningstiden utgår den 9 mars 2020 klockan 15.00. Se kungörelse för närmare information.

Domkapitlet har vid sitt sammanträde i januari lediganslagit följande tjänster med ansökningstid till 28.2.2020 kl. 15.00:

Kyrkoherdetjänsten i Korsholms svenska församling

Kaplanstjänst i Houtskärs kapellförsamling

Kaplanstjänst i Åbo svenska församling

Se kungörelse 1/2020 7.1.2020 för närmare information.

Bob van Rijn hjälper fattiga i den thailändska djungeln – utan lön. Han missionerar inte, fast han är kristen. – Folk behöver först mat och kläder.

TEXT OCH FOTO:
CHRISTA MICKELSSON

– **DET ÄR** vinter nu, eller torrperiod, säger **Bob van Rijn** och rattar sin jeep mot djungeln bort från dom stora motorvägarna i Cha-am som ligger ungefär tre timmar från Bangkok, Thailands huvudstad.

Vinter betyder den här dagen 33 grader. Han har vant sig med hettan och tycker om den. 63-åringen har bott tio år i Thailand.

– När jag var ung drömde jag om att jobba med att hjälpa människor. Och jag drömde också om att jobba i djungeln. Nu har drömmarna gått i uppfyllelse. Det är så vår Gud jobbar.

HAN VAR en vanlig nederländsk man som jobbade med logistik. Sen kom han till tro i medelåldern. Via den evangeliska kyrkan och en vän som hade hjälpt änkor i Thailand, tillhörande folkslaget karen, besökte van Rijn Thailand.

Det var 2006. 2010 sålde han sitt hus i Nederländerna. För pengarna ville han hjälpa fattiga människor. Han grundade en stiftelse, Asia Care Foundation.

– Jag behöver ingen lön, men människor i Nederländerna via min kyrka donerar pengar till bland annat mat till dem som jag hjälper. Jag får också till exempel pengar av tyska ambassaden. Dom tyckte att jag gjorde så bra jobb.

Jeepen, som han behöver för att ta sig fram i djungeln, har han köpt själv.

– Här i Thailand kostade den ungefär 30 000 euro. I Nederländerna skulle den ha kostat 70 000 euro.

Vägarna i djungeln är dåliga. Nu när det är torrperiod är dom hyfsade. Men på sommaren svämmas dom över av regnvatten.

– För några år sen var det massor av översvämningar också på torrperioden i södra Thailand. Människor förlorade allt. Jag var där och hjälpte ad hoc. Jag köpte till exempel skolorniformer till 70 barn. Jag tycker om att hjälpa så.

Han missionerar inte.

”Jag är inte rik på pengar, jag är rik på liv”

Ais och hennes mormor bor i djungeln. Bob van Rijn hälsar på dem en gång i månaden och hämtar blöjor till Ais.

– Folk behöver först mat och kläder.

Vi närmar oss djungeln. På domasfalterade vägarna ligger det massor av elefantbajs. Vi svänger av till en smal väg som ska tas oss till en liten bibelskola, driven av karen-folket, mitt i djungeln.

KAREN ÄR ett etnisk folkslag som lever i Burma och Thailand. Huvuddelen har sin hemvist i Burma där deras antal uppgår till 9 miljoner människor. Cirka 400 000 lever i Thailand. En liten del av dom är kristna, tack vare amerikanska missionärer som kom

och vittnade för nästan 200 år sen.

Bob van Rijn kommer med ris hit en gång i månaden.

– Bibelskolan för sedan ut mat till dom fattiga.

Vi hoppar i jeepen, för vi ska längre in på den lilla buckliga vägen.

– Jag hjälper en 25-årig kvinna och hennes mormor. Flickan är gravt handikappad, och jag kommer med blöjor till henne en gång i månaden.

Mormorn tar emot oss och van Rijn och hon byter några ord på thailändska. Flickan, som heter Ais, blir märk-

bart glad han stiger in i det rum som hon ligger i.

– Sawadee kaa! hälsar han och sätter sig på sängen.

I ett annat rum står det två rullstolar.

– Hon har fått dom av en stiftelse som reparerar gamla rullstolar och ger dom åt fattiga.

Vi hoppar in i bilen igen. Nästa anhalt: ett barnhem med tjugofem karenbarn. Följande anhalt: En familj som har en tvåårig flicka som har blivit blind och döv av vattenskalle.

Det börjar skymma, och snart syns den stora fullmånen på himlen. Vi kör längs vägen hem. Bob van Rijn är en lycklig man.

– Jag är inte rik på pengar, jag är rik på liv.

Men han har bara ett bekymmer.

– Jag borde snart pensionera mig. Jag är frisk, men man vet inte hur länge. Jag måste ha backup snart. Det är mitt enda problem.

Bob van Rijn har bott i Thailand i tio år. Han har grundat en stiftelse, Asia Care Foundation.

– Jag har vågat ta för mig och visa att jag duger, säger Stina Lindgård, som förra veckan fick ta emot Pro ecclesia-medaljen för förtjänstfullt arbete i kyrkans tjänst.

TEXT OCH FOTO: **SOFIA TORVALDS**

Stina Lindgård packar lådor som bäst – snart ska församlingen flytta till nya utrymmen vid torget i Lovisa.

Har lärt mig ödmjukhet

När Stina Lindgård gick skriftskolan var det obligatoriskt att gå tiogångar i kyrkan. Hon började trivas där.

– Jag tyckte det var jätteskönt att sitta i kyrkan, och jag tyckte om att gudstjänsten alltid följde samma mönster.

Hon blev aktiv i ungdomsarbetet, och efter studenten valde hon mellan att bli klasslärare och börja studera teologi med tanken att bli religionslärare. Men hon kom inte in på klasslärarutbildningen.

– Jag började studera teologi. Det var jättebra, men samtidigt jättetungt, för det var just vid den tiden man förde diskussion om huruvida kvinnor skulle få vara präster. Der var psykiskt tungt att hela tiden bli ifrågasatt.

När hon blev klar med studierna hade hon gett upp tanken på att bli lärare, men orkade inte heller med tanken att bli präst. Hon började jobba som ledare för ungdomsarbetet i Borgå, och träffade sin man Mats. Han uppmuntrade henne att reflektera över möjligheten att bli präst, och tanken mognade.

– Vi bodde i domprostgården, och en dag på väg till jobbet gick jag in till notarie Gunnar Grönblom vid domkapitlet och sa att nu skulle jag vara re-

do att bli prästvigd. Äntligen! sa han.

När en berusad man kom in

Hennes första prästjobb var som församlingspastor i Matteus församling i Helsingfors. Från den tiden har hon ett underbart förrättningsminne.

Det var hennes första konfirmation. Mitt under högmässan, medan en av konfirmanderna spelade cello, kom en berusad man in i kyrkan. Han gick fram och knäböjde vid altaret.

– Jag gick fram till honom och pratade viskande med honom, och han sa att han vill ha nattvard. Jag viskade: "Det är nattvard om en stund, kan du vänta?" Men han kunde inte, han ville ha den genast. Då tänkte jag att om det är det han kommer för, så ska han få det. Så jag gav nattvard till honom, och så gick han lugnt och stilla sin väg och var nöjd.

En konfirmandmamma påminner henne fortfarande om händelsen varje gång de ses.

– Hon sa att det blev en fantastisk upplevelse, en så stark bild av att alla är välkomna.

Hon tror att just det här – att ta situationen som den kommer – har hört till hennes styrkor i livet.

– Jag blir inte lätt stressad. Jag tror att det till en del beror på att jag förlorat flera familjemedlemmar i tidig

ålder. Två av mina bröder var alkoholiserade och den ena, tror vi, begick självmord. Det finns sådant i min bakgrund som gör att jag inte blir så lätt rubbad när det händer något oväntat.

"Jag har lärt mig ödmjukhet"

Studietidens kamp gjorde henne starkare, men en större drivkraft har varit hennes familjsituation, en vilja och en drift att hjälpa och stå i människors tjänst och på det viset sprida Guds kärlek och omsorg.

– Jag har vågat ta för mig och visa att jag duger. Det är kanske det negativa med det, att hela tiden tvingas visa:

Stina Lindgård

Kyrkoherde i Agricola svenska församling. Arbetshandledare i Borgå stift.

Familj: mannen Mats Lindgård och fyra barn.

Har tidigare jobbat bland annat som ledare för ungdomsarbetet, församlingspastor, kaplan, utbildningssekreterare vid domkapitlet, chef för familjerådgivningscentralen och som biträdande verksamhetsledare vid Finlands kyrkas prästförbund. Ledde samgångsprocessen vid grundandet av nya Agricola svenska församling.

Jag kan nog! Och sedan försöka göra lite bättre ifrån sig än någon annan.

Vad har du lärt sig av att vara präst?

– Ödmjukhet. Man vet aldrig vad som möter en, och därför måste man vara ödmjuk. Man vet inte heller den andras situation. Man har inte hela sanningen själv, det finns olika sidor av samma sanning, olika synvinklar. Det viktiga är att finnas intill människor och peka på Guds kärlek och närvaro, inte att prestera.

Som kyrkoherde för Agricola svenska församling funderar hon hela tiden på vad det här kunde innebära för arbetet där.

– Kyrkan brukar producera mycket verksamhet. Men jag har fascinerats av tanken att församlingen är som en familj. Vad kan vi göra tillsammans för att familjen ska ha nära relationer och finnas där när den behövs?

När Agricola församlingar och samfälligheten flyttar till nya utrymmen vid torget i Lovisa i slutet av februari ska de inreda ett vardagsrum, ett ställe där det är lätt att komma in, sätta sig ner, dricka te eller kaffe och prata bort en stund.

– Där ska det för det mesta finnas någon anställd som har tid att sätta sig ner och prata.

Gästfrihet kan förena kyrkan

Vad betyder det att vara gästfri? Var går gränsen för vår gästfrihet? Bland annat de frågorna diskuterar Björn Vikström i boken "En gästfri Gud, en gästfri kyrka" som förra veckan fick pris av Svenska litteratursällskapet.

TEXT OCH FOTO: **SOFIA TORVALDS**

Efter tio år som biskop har Björn Vikström nu landat i sitt nya liv som universitetslärare.

– Det har tagit sin tid. Jag har alltid känt att jag stått med ena foten i den akademiska och den andra i kyrkan. Som biskop tyckte jag det var min uppgift att skapa teologi, idag besöker jag gärna församlingar i egenskap av universitetslärare.

Där får han ibland fundera på sin roll. Ska han ha biskopsskjortan på sig eller klä sig civilt? Det finns inga regler. Men om han uttalar sig offentligt i någon fråga – till exempel då han skrev en insändare och religion och populism – kollar han med biskop Bo-Göran Åstrand först.

I höst kom han ut med boken *En gästfri Gud, en gästfri kyrka*, som också berör insändarämnet religion och populism. Invandrarna som kom från 2015 framåt fick många församlingar att öppna sina dörrar, men den fick också oss som individer och som nation att fråga oss hur långt vår gästfrihet sträcker sig.

– Det är bra att vidkänna att det finns frön till populism i den judiskt-kristna traditionen. Tanken på det förlovade landet, Gudsfolk, folkets renhet – sådant som ensidigt tolkat kan ge grogrund för främlingsfientlighet.

Han påpekar att forskningsresultat från Tyskland och Ungern visar att de som röstar populistiskt sällan är aktiva kyrkobesökare.

– Det har antagligen att göra med att främlingsfientlighet strider mot något väldigt centralt i den kristna etiken.

Flyktingrörelsen år 2015 var en av orsakerna till att Björn Vikström skrev en bok om gäst-

frihet och kristen tro.

– Då blev gästfriheten en akut fråga för kyrkan och för nationen. Det var glädjande att märka att man i många församlingar engagerade sig starkt i det här – det var nästan som om man väntat på något konkret att satsa på. Arbetet för flyktingarna förenade liberala och konservativa.

Majoriteten som är i minoritet

Då Björn Vikström arbetade med boken var det en aha-upplevelse för honom att upptäcka hur mångfacetterat gästfrihetstemat är.

– Temat aktualiserar också frågan om hur vi förhåller oss till förändringar över huvudet, till det att vi förändras och att samhället förändras.

Samtidigt läser vi bibeltexter som är 2000–3000 år gamla och försöker överbrygga det historiska avståndet.

– En ödmjuk insikt är också att Bibeln inte bara är skriven med tanke på mig, också jag är på sätt och vis en främling inför Bibelns budskap. Det handlar hela tiden om en översättning från en annan tid och kultur, och i en översättning förlorar du alltid något, men skapar också något nytt.

Det är viktigt att diskutera kyrka och gästfrihet också för att sekulariseringen lett till att den lutherska kyrkan mer och mer blivit en röst bland andra i samhället. Hur förhåller vi oss till dem som tänker och tror annorlunda? Hur förhåller de sig till oss? Hur ska vi föra dialog?

– När jag som biskop besökte församlingar talade vi ofta om det paradoxala i att vi som

Björn Vikströms arbetsrum ligger strax intill Åbo domkyrka.

lutherska kristna är i majoritet, men samtidigt kan uppleva oss som en ifrågasatt minoritet. I den bemärkelsen är vi ständigt i för-svarsposition.

Vilka krav ställer gästfriheten på mig som kristen? Måste jag ha dåligt samvete om jag inte orkar eller klarar av att vara kompis med en flyktingfamilj?

– I vår kyrkas historia finns det många hem-ska exempel på vår oförmåga att förhålla oss till "de andra". Det är en sida av saken.

»Vi är i majoritet, men kan uppleva oss som en ifrågasatt minoritet.«

Vem får vara med i vår berättelse?

När Björn Vikström läste Bibeln på jakt efter bilder på gästfrihet slog det honom att gästfriheten målar upp en bild av hurudan Gud är: en generöst välkomnande värd, pappa till den förlorade sonen. Men Jesus är också den som knacker på och ber om att bli insläppt, den andra, den som identifierar sig med de svaga och utstötta. De flesta kontroverserna kring Jesus uppstod kring frågan vem han åt och drack och umgicks med.

Han upptäckte också att vår egen livsberättelse har kopplingar till gästfrihetstemat.

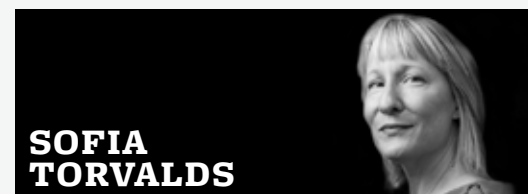
– Jag är inte likadan som när jag föddes eller när jag var fem eller tjugo, min identitet byggs hela tiden upp av det jag lär mig eller det jag förlorar förmågan att göra, av glädje eller misslyckanden. I min livsberättelse finns också bekanta och vänner och kolleger, ibland i biroll och ibland i en större. Våra identiteter är invävda i varandra.

Vår livsberättelse, menar Vikström, är ett sätt att förklara hur vi som kristna knyter an till berättelsen om Jesus och kyrkan. Vi kan tolka vårt liv i ljuset av Bibelns berättelser om vad det är att vara människa och kristen.

– Men vi har också en berättelse som nation. Där kan vi – liksom i vår egen – tänka på hur vi talar om de andra. Hur talar vi om Ryssland? Hur talar vi om Sverige? Vilken plats har de ortodoxa eller judarna och muslimerna i den finländska nationella identiteten? Den frågan blir speciellt akut idag då vi för en diskussion om vem som får vara med, vem som får vara finländare.

– Men den andra sidan är att gästfriheten också har gränser. Jag kan inte hjälpa alla och vi som land kan inte hjälpa alla. Jag är helt övertygad om att vi kunde hjälpa betydligt fler än vi gör, men det betyder inte att vi obegränsat kan ta emot människor. Det är som att ha en part i ett hem som hela tiden bjuder in folk utan begränsningar, på ett sätt som gör att de andra i hemmet inte längre känner att det är deras hem utan någon sorts kafé. Det smärtsamma är att det inte finns tydliga svar på vad som är rätt och när vi har hjälpt tillräckligt.

KOLUMN

SOFIA TORVALDS

Och jag kallar mig kristen

NÄR MIN elvaåring tycker att jag gör nånting som är fel (som att säga ordet ”jäkla” i en mening, eller något ännu värre ord), säger han med hög röst: ”Och *du* ska kalla dig kristen!”

Jag kan tycka att det känns lite orättvist att min man inte drabbas på samma sätt. Det är något med att det inte känns alls lika effektivt att säga: ”Och *du* ska kalla dig agnostiker!”

MEN JAG HÖR INTE det där bara från elvaåringen. Jag hör det från mig själv, stup i kvarten. Jag tycker mig läsa det i andras blickar ibland.

”Och *du* ska kalla dig kristen!”

Alltför ofta känns det där ”kristen” bara som någon sorts dåligt smink som rinner av genast när det börjar regna.

Ibland känns det som om jag väntat ett helt liv på att mitt liv som kristen ska börja. Jag väntar på att bli förvandlad men jag är fortfarande snål och missunnsam och avundsjuk och irriterad och så himla självvisk.

Min familj vill ha stöd av mig och jag vill bara läsa en bok, och sen läser jag en bok.

En tiggare sträcker ut sin hand och jag går förbi.

Ofta känns det som om jag gett upp lite grann med det här att göra kristna gärningar. Jag tänker att jag gör dem någon gång i framtiden, sen när jag är lite mer kristen än idag.

»Jag snubblar på pinnar och småsten på vägen och ramlar i diken.«

OFTAST TÄNKER JAG att det mest kristna jag gör är att jag vill vara kristen. Jag har det här idealet, Jesus, och jag tror på det jättemycket. Mig själv tror jag inte alls på, men nog på Jesus.

Jag har en sådan här bild av att jag är lärjungen som försöker följa Jesus, men jag släntrar hela tiden efter de andra eftersom jag snubblar på pinnar och småsten på vägen och ramlar i diken och fastnar i lera och får ont i knät och så.

Jag tänker på min kollega Christa, som haft hjärnblödning och därför går långsammare än vi andra. När vi ska gå från lunchrestaurangen säger hon: ”Gå ni före, jag kommer i min egen takt.”

Jag är en sådan kristen som kommer i egen takt.

DET BÄSTA ÄR att jag vet att det räcker. Jag har inte slutat vilja vara det här, vara kristen. Jag har inte koll på hur jag ska göra det än, men jag vill.

Nästa gång elvaåringen säger sitt ”Och *du* ska kalla dig kristen!” sträcker jag på mig lite.

Ja, jag ska verkligen kalla mig det. Inträdeskravet till den här klubben är nämligen himla lågt. Bara man vill får man vara med.

Sofia Torvalds är redaktör på Kyrkpressen.

”Om vi kunde begripa och för

Finlandssvenska Majken Öst-Söderlund skriver om ett Österbotten i förändring, den nya tiden i Stockholm i slutet av 70-talet och en gåta som var och en får tolka som den vill.

TEXT OCH FOTO: **CHRISTA MICKELSSON**

I boken ”Ett nytt namn” tar du avstamp i en händelse i nutiden – någon har lagt upp en bild på Facebook på bönehuset Betel i din hemby, som har rivits. Du kommer också tillbaka till den platsen i slutet av boken. Vad är det som är så starkt med den platsen?

– Att Betel har så stor plats i berättelsen handlar förstås om att tron var väldigt central i vår familj. Betel var centrum, det var medlemmarnas kollektiva hem som de ansvarade för både rent praktiskt och ekonomiskt. I en utvidgad familj, som Betel, kunde det uppstå konflikter och social kontroll. Så här i efterhand kan jag se att det fanns en hierarki, som i de flesta sociala sammanhang.

– Tyvärr uppfattade jag tron som dömande och krävande. Det kanske inte var vad som predikades, men det var så jag uppfattade det. I ett barns värld kändes det som Gud fanns på de vuxnas sida. Den där trygga barnatron fick törnar av domedagsprofetior och vantolkning av bibeltexter.

– Betel är också en tidsmarkör. Bönehuset stod mitt i byn, och många hade en relation till det. Det var ett öppet rum med kollektivt ansvar som inte riktigt längre finns i samhället. Väckelserörelserna har länge varit på tillbakagång trots att de en gång banade väg för demokratin.

Är boken självbiografisk?

– Boken är ingen memoar, det är en roman, eller autofiktion – om man så vill – där fakta och fiktion blandas. Jag är inget ensambarn, som bokjaget.

– Jag hoppas att läsarna ska läsa boken som en berättelse, där det kan finnas spår av identifikation eller helt enkelt bara en berättelse att uppfyllas av och leva sig in i. För österbottningar är det kända miljöer och så hoppas jag förstås att tidsandan ska vara autentisk.

Hur trivdes du i ditt barndomshem?

– Bokens ”flicka” beskriver ett hem där hon känner sig hemlös, i mitt eget barndomshem fanns mycket kärlek. Jag minns fortfarande pappas doft, jag satt ofta i hans famn. Men mina föräldrar var förstås präglade av sin uppväxt, av kriget. Mycket handlade om livets nöd torft, att hålla kylan ute, ha tak över huvudet, varma kläder och mat på bordet.

Varför ville du bort från Österbotten?

– Min längtan bort från Österbotten delar jag med många andra. Vi var många som flyttade i slutet av 70-talet och början av 80-talet. Det

Majken Öst-Söderlund har jobbat som journalist. Nu jobbar hon med pilgrimsvandringar.

klara allt vore det ingen tro"

handlade förstås om möjligheten att få tala sitt eget språk, få fler valmöjligheter att studera, men också en längtan efter något större, fler livschanser. Svenskfinland är begränsat. När jag började gymnasiet i Jakobstad blev det väldigt tydligt att det fanns skiljelinjer mellan stad och landsbygd, mellan arbetare och medelklass.

– Att jag återkommer till barndomens Österbotten i boken ser jag som ett tecken på att alla är präglade av sin uppväxtmiljö och att rötterna blir mer intressanta med åren: vadan och varthän, de eviga frågorna.

Vad finns kvar av stämningen i din barndoms Betel?

– Betel är rivet, men himlastegen finns kvar. Precis som samhällsutvecklingen i övrigt har tron för många gått från att vara en kollektiv handling till att bli en privatsak, många ber i sin ensamhet, mediterar eller finner Gud i naturen. Jag tror att det kan finnas en kraft i gemenskapen, att söka Gud tillsammans. Men som alla gemenskaper kan också kristna församlingar drabbas av maktanspråk och märklig gruppdynamik. Transparens och öppenhet

»Min längtan bort från Österbotten, delar jag med många andra.«

är viktig i alla sociala sammanhang, att alla är välkomna och att alla inte måste tro likadant.

Du skriver i boken om en händelse som du varit med om och som du inte begriper med förnuftet. Var det händelsen som fick dig att skriva boken?

– Bokens gåta ska var och en tolka precis som de vill. Jag har själv inte varit med om exakt detta, men jag har vid flera tillfällen varit med om händelser som jag själv tolkat som en hälsning ifrån en gud som är bortom vår synliga verklighet. Vi kan inte förstå allting. Det finns gåtor och hemligheter i våra liv, som vi inte alltid kan förklara. Gud är större, det är själva grundbulten i tron. Om vi kunde begripa och förklara allt vore det ingen tro.

Du fick en hjärtinfarkt i somras, när boken redan var klar. Hur har den påverkat dig?

– Det var en enorm chock för mig att drabbas. Jag hade inga riskfaktorer mer än arv, nu i efterhand inser jag att jag sällan prioriterat vila. Det har varit full fart framåt. Effektivitet och snabbhet prioriteras i dagens samhälle. Un-

der några månader i höstas hade jag väldigt svårt att orientera mig och acceptera det nya, med mediciner, sjukskrivning och dålig kondition. Det var som om jag tappade hela min identitet. Som ledare för pilgrimsvandringar har jag ofta talat om att livet inte är perfekt. Att vi måste lära oss att leva med sprickorna. Det var svårare i praktiken än i teorin. Jag insåg också att jag prioriterat fel då jag lagt ner så mycket tid på jobbet. När sjukdomen kommer blir det uppenbart hur viktigt det är med vänner. Tillvaron blev dräglig eftersom jag var omgiven av goda vänner som stöttat både i bön och i väldigt konkret handling.

Majken Öst-Söderlund

Jobbar som pilgrimsutvecklare och volontär-samordnare i Vallentuna församling. Har tidigare jobbat som journalist.

Bor i villa i Vallentuna.

Uppvuxen i Östensö, som ligger i Pedersöre.

Gift sedan trettio år tillbaka med Janne, har två vuxna barn och en måg.

"Välkommen till läsåret 2020-2021"

Lärarkåren på Studentlinjen

Fria kristliga folkhögskolan
Vasa www.fkf.fi

Triplautbildning 3&Student
Yrkesexamen, Gymnasiebetyg,
Studentexamen

Universitet
Ettåriga linjer

OPAK	AR SMUT- SIGARE AN DEN LATER?	KEJSARE Luk 2:1	BELEVAT OCH HONOM SKALL DU DYRKAR Luk 4:8	"HAN LA- TER SNA FALLA SOM ---" Ps 147:16	AR STUVAD POTATIS	GATA RADIUM	SKYLDIG TYG
→				NARA FOR BUNDEN INKIETT			
BARAK I ISRAEL			GAR RETUREN				
KRITISK				GULD FLICK- NAMN		TÄVLING ERBIUM	
			HÄRJA BLEV GAMMAL				
MUSKEL- SPÄNNING	KOMPAR MIKKELSEN DANSK POLAR- FARARE				DECI- LITER		SJO- FART?
ADAMS SON 1705 4:25 SIKOTT- SKADAD		FÖRE- FALLER	GLANTA SALT VID DÖRREN			KILOTON HUM	
6				MOLOKEN HAR LASTATS MEN INTE KLADRATS			HAR TÄNKTE JAG PÅ SKÄNIGE
FÖRSTÅ			VATTEN- VÄXT STILTON		"HERRE, DIN VÄN ÄR ---" Joh 11:3	TILL- RÄCKLIGT TVÄRSLÄ	
		PRISA SOM FÄRG		SPETSIG BÅT			
LAW- RENCIUM LIKNEELSE		UTÖVA TRYCK	FLYG- BOLAG	POJK- NAMN KALKY- LERA			BY I KRONOBY
	STAD I PENNSYLV- ANIA, USA STINKA						WEST
		"SAGA	NOBEL- PRIS- TAGARE 1977	"VAD MÄNNEN SÄR ÄR ---" Mark 4:14	TRÄD	LURA	IFALL HUG- SVULST
	JANE, ENGELSK DROBNING MÖBEL				GRANT ÄLV- BRINK		
				TENN	TYCKA JAPANSK VALUTA		
→							ÄMYN- NING
	HÄST					GÖPA	
		DET KOMMER FÖRST		FRUKT			

Bland de rätta lösningarna belönades följande med ett bokpris som kommer på posten. Vi gratulerar: **Bengt Eklund**, Helsingfors, **Annika Snellman**, Jakobstad och **Maj-Britt Lindström**, Esbo.

Sänd in din krysslösning senast tisdagen den 3 mars 2020 till: Kyrkpressen, Tölötorggatan 2 B vån.8, 00260 Helsingfors. Märk kuvertet ”Februarikrysset”. De tre först öppnade rätta lösningarna belönas med bokpris. Bibelcitaten i krysset är enligt Bibel 2000. Lycka till!

Namn & adress:

OBS!
Ny
adress

[illegible]

NÅ 80 000
HUSHÅLL I
SVENSKFINLAND
MED EN ANNONS!

KP
KYRKPRESSEN

BOKNINGAR:
040 144 6200

www.kyrkpressen.fi

Köpes antikviteter

i hela svenska Österbotten

- 1700-1800-tals möbler oberoende av skick
- Arabiaporslener, glasföremål från Berga, Sandnäs o. Grönvik
- Övrigt antikt lösöre, hela dödsbon och privata museér

Köp- och försäljning Raul Pohjonen

Idrottsg. 19, Gamlakarleby. Svar på svenska 06-831 3137, 044-913 8284

Kontant betalning
Varorna
avhämtas.

MED FINKÄNSLIG SAKKÄNNEDOM FRÅN ÅR 1945

BEGRAVNINGSBYRÅ

ARMAS BORG & Co Ab

Annegatan 12 00120 HELSINGFORS
www.armasborg.fi

Tel 612 9890
Jour 0400 977 000

Vi gratulerar

vår författare **Björn Vikström**,
som vid Svenska litteratursällskapets
årshögtid 5.2.2020 tilldelats ett pris
för boken *En gästfri Gud, en gästfri kyrka*.

Hft. 27,90

**Prismotiveringen beto-
nar bokens viktiga och
aktuella ärende:**

"Med Bibelns mång-
fasetterade bild av
gästfrihet som utgångs-
punkt och vår globa-
liserade tid som fond,
formulerar Vikström en
gästfrihetens teologi.

I en framställning präglad av beläsenhet
och tillgänglighet framträder mötet med
den andre som en utmanande men hopp-
full möjlighet.

Genom sitt etiskt angelägna ärende de-
monstrerar verket vikten av ett tvåtusenår-
sperspektiv på dagsaktuella frågor."

BJÖRN VIKSTRÖM

Kärlekens mångfald

– Sexualitetens, parförhållandets och
äktenskapets teologi

Vad är föränderligt – vad består?

Hft. 10,00 (244 s.)

Nu på rea!

Vårens övriga reaböcker hittar du i vår
reakatalog, som ingår i nästa nummer
av Kyrkpressen.

www.fontanamedia.fi

tfn 040 831 5897 • info@fontanamedia.fi

Tölöorggatan 2 B vån. 8, 00260 Helsingfors

Fontana Media

RSW
Rakennuspalvelu • Byggtjänst
0400 357931
Sixten Wester rsw.byggtjanst@hotmail.com
Utför det mesta inom byggnads

BIOGAS

Naturligtvis!

För renare
luft & miljö

Västra Jeppovägen 288
(längs med Riksväg 19)
www.jeppobiogas.fi

Jeppo Biogas Ab
Jepuan Biokaasu Oy
Energi och växtkraft • Energias ja kasvovoimaa

RESOR

Friman
RESOR • MATKAT • TRAVEL

- 15.2 Museiresa till Finlands glasmuseum
- 27-29.3 Trädgårdsmässan i Stockholm
- 19-24.4 Viking Spa, Pärnu
- 8.5 "PAPPAN" på Svenska Teatern
- 10-14.6 Sommarresa till Kolmården och Vimmerby
- 1-2.7 Skärgårdsresa
- 3.7 Dansgala i Borgå med Vikingarna
- 3.7 Baltic Jazz
- 15-20.7 Dansbandsveckan i Malung
- 15.8 Konsertbuss: Sunrise Avenue, Olympiastadion
- 24.8 Konsertbuss: Celine Dion, Hartwall Areena
- 22.9 Konsertbuss: Elton John, Hartwall Areena
- 23-27.9 Resa till Göteborg, Bokmässan / Ullared
- 24.9-1.10 Höstresa till Kreta, Platánias
- 3.10 Mary Poppins, Svenska Teatern
- 23-25.10 Sy- och hantverkarmässa i Stockholm
- 3-6.12 Traditionell julmarknadsresa

frimanresor.fi
Sandövägen 23, 10900 Hangö

Tel Hangö 019 - 248 1004
Tel Ekenäs 019 - 248 1090
info@frimanresor.fi

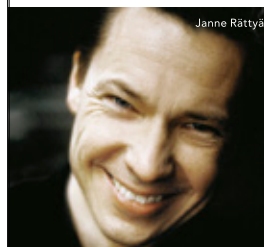
KATRINA KAMMARMUSIK

ÅLAND 11-15 AUGUSTI

KONSÄRTLIG LEDARE: CECILIA ZILLIACUS

DE GLADA 20-TALEN

www.katrina.ax

Emilia Amper • Quarteto Quiroga • Anna Laakso • Henninge Landaas
Tuuli Lindeberg • Jesper Nordin • Anna Petrini • Kati Raitinen • Janne Rättä
Estonian Sinfonietta Soloists • Stockholm Singers • Cecilia Zilliacus

MARKNAD

ÖNSKAS HYRA

Hej, jag heter Sarah, 19 år från Åland. Letar efter en etta i centrala Helsingfors, helst nära Svenska Handelshögskolan. Jag kommer inleda mina studier i Helsingfors i höst. Önskar hyra lägenhet från 01.08.2020. Skötsam, rökoch djurfri. Telefon: 0400998049 Mejl: sarahholmstrom2@gmail.com

UTHYRES

35m2 etta i Hfors centrum 950e vatten o el inkluderade 0505185065

Bostad 2-3 rum, 59 m2, hiss, i Munksnäs, H:fors. Hyra 1100 €. Tel 050-336 41 33/Caroline

Trea i Borgå centrum intill Jonasbacken på Edelfeltbulevarden i vån 1/4 uthyres som möblerad eller omöblerad. Ledig genast eller enl. överensk. Tfn 050 368 4601.

Uthyses: 3 rum + kök (ca. 70m²) i Grankulla centrum. maria-c-krauth@web.de

KÖPES

Önskas köpa bostad 2-3 r+kök (min. 55 kvm) i södra Helsingfors (Kronohagen, Ulrikasborg, Rödbergen, Skatudden, Främre Tölö). Tel. 050-4372201/Evalena Böling & Philip Kaustinen

Familj önskar köpa tomt med eller utan hus i hemkommunen Malax. Ring 050 591 6009/NH

DIVERSE

JURIDISKA TJÄNSTER

Erfaren jurist med en lång arbetserfarenhet sköter era juridiska ärenden. Testamenten, skilsmässor, bouppteckningar, avtal, köpebrev, skatter, besvär, rådgivning, mm. Martin Holmsten Roseng.v.3C, H:fors 30 tel.0405953595, elpost: martin.holmsten@gmail.com. RING GÄRNA!

Din marknadsannons lämnar du enklast in via vårt webbverktyg som finns på www.kyrkpressen.fi.

Priset är 4,50€ per rad. För annonser som lämnas in per telefon på nummer 040 831 6614 eller via epost till adressen annons@kyrkpressen.fi tillkommer en servicekostnad på 5€.

LEDIG TJÄNST

KYRKANS ARBETE BLAND[†]
FINLÄNDARE UTOMLANDS

Är du intresserad av att arbeta som
turistpräst eller **turistkantor**?

Se evl.fi/rekrytering

KYRKANS ARBETE BLAND[†]
FINLÄNDARE UTOMLANDS

Bli präst i Kanada, stationeringsort **Sudbury**.
Sista ansökningsdag 06.03.2020
Mera information: evl.fi/rekrytering

**KIRKKO PORVOOSSA
KYRKAN I BORGÅ**
Porvoon seurakuntayhtymä - Borgå kyrkliga samfällighet

**Ansökningstiden har nu förlängts och
till Borgå kyrkliga samfällighet sökes**

KOMMUNIKATIONSCHEF

Skicka din ansökan senast 29.2.2020 kl. 15.00.
Tilläggsuppgifter och ansökning:
www.borgaforsamlingar.fi/lediga-jobb

Handarbetsaffär
Brita

Köpmansgatan 3
21600 Pargas

tel. 041 5392512

**FINLANDS STÖRSTA
FÖNSTER- & DÖRRLAGER**

**BILLIGASTE!
LEVERANS
GENAST!**

NORDIC sale
Granvägen 1, 68555 Bosund
T. 721 0111, sale@nordicsale.fi
www.nordicsale.fi

Evy Björkman

Då **Evy Björkman** (1876–1960) gick i pension vid 80 års ålder år 1956, hade hon arbetat för ungdomsrörelsen och det fria bildningsarbetet i nästan 50 år.

Sigbritt Backman beskriver ingående hur Björkman arbetade för flera olika aktörer inom det fria bildningsarbetet – alltid med samma målsättning: att genom föreläsningar, kurser och studiecirkel sprida bildning och kunskap till den svenskspråkiga befolkningen i Finland, speciellt till ungdomen.

Alla 16 SFV-biografier finns i lager.

Läs mer om böckerna, beställ och betala på www.boklund.fi
Eller beställ på tel. 044-3788 363

Fråga också efter böckerna i väl sorterade bokhandlar

16,50

**Testamenten & arvsplanering
Intressebevakningsfullmakter
Bouppteckningar & arvskiften i samsja**

Betjäning i hela Finland. 150€/h.
www.robinlindberg.fi
contact@robinlindberg.fi
044 25 73 419 (ring vard. 13-18)

Rekreationsdagar för närståendevårdare

ordnas på Backby herrgård i Esbo
20-24.4.2020

Sista anmälningsdag är 20.3.2020.

Anmälningar: Jonna Skand 046 810 5037
eller Maria Hall-Pänttjä 09 2340 2540.

Läs mera: www.folkhalsan.fi/narstaende

KYRKAN I HELSINGFORS

Välkommen till Tunaberg!

På vårt seniorhem kan du bo bekvämt och bekymmersfritt med eller utan skräddarsydd service just för dig. Vi har även fräscht möblerade hyresbostäder för kortvarigt boende samt ett mysigt gästtrum om dina vänner vill övernatta. Karins kök tillreder läcker husmanskost och vill du unna dig ett glas vin eller en konjak till kaffet så går det bra.

Vår härliga personal är proffsig och vi talar alla svenska.

Välkommen onsdagar kl 14 på kaffe och bulle. Rundvandring och info.
Eller ring vår verksamhetsledare Annika von Schantz, tel 040 537 0376.
Framnäsängen 4, Esbo. www.winbergs.fi

Sexualitet

Brott mot äktenskap

I en arketyper av saga håller en elak trollkarl en olycklig prinsessa fången, men hon blir räddad av den tappra prinsen. Sagan är dessvärre en sann bild av många äktenskap. Är det då prinsen och prinsessan som gör fel och skall straffas, medan den övergivna trollkarlen är oskyldig och har rätt att ta sig en ny sexslav?

Tvåenigheten mellan två människor är en avbild av Guds treenighet (1 Mos 1:27). Såsom Gud har tre personer i ett så menade Han att två människor som älskar varandra skall bli ett och samtidigt behålla sin personlig-

"Tvärtemot hur det var då tycks det i dag finnas många som är fria från synd, eftersom det flyger massvis med stenar mot dem som anses ha syndat."

het. Gud har inget behov att föröka sig så dessa två behöver inte ha möjlighet att ha barn tillsammans. Den onde vill skända Guds avsikt och förvränga vår uppfattning om sexualitet. Därför fokuserar vi på sexuella handlingar i stället för kärlek.

Innehållet i "du skall icke göra hor" är att man inte skall missbruka den sexuali-

tet som man har fått som gåva av Gud. Det har alltid funnits en helt sjuk avgudadyrkan av sexualitet, där stora bröst väger mera än ett stort hjärta. Handel med sextjänster sker inte bara på gatan eller nätet utan också innanför äktenskapet, och flickor säljs fortsättningsvis till brudar av sina föräldrar. Tvåenigheten i äktenskapet slås sönder in-

ifrån med en knytnäve och den andras självständiga personlighet underkuvas av den makt sugna parten. Dessa är äktenskapsbrott, inte det att någondera parten konstaterar faktum och tar skilsmässa.

Joh 8:1-11 berättar om kvinnan som hade begått äktenskapsbrott. I Bibels värld behandlades män och kvinnor olika. Detta vill Jesus förändra. Tvärtemot hur det var då tycks det i dag finnas många som är fria från synd, eftersom det flyger massvis med stenar mot dem som anses ha syndat.

KIRSTI RIIPOLA
Nagu

Tro

Ödet, slumpen eller Gud?

Mirakel, slumpen och högre makter har det skrivits om i denna tidning.

Somliga tror inte på under och mirakel. Men de borde ju då, om de var konsekventa, förneka världens uppkomst och naturlagarna och i förlängningen hade de allt skäl betvivla sin egen existens!

Somliga tror också att var och en enbart har sig själv att tacka eller skylla på för hur det går i livet. De förnekar därmed kopplingen till naturlagarna och tillfälligheternas spel. Men inte kan en människa själv påverka var på jorden och av vilka föräldrar hon blir född och uppfostrad. Slumpen eller ödet avgör sedan vem hon möter och vilka impulser hon får under sin livstid. Det i kombination med hennes egna anlag och erfarenheter styr hennes val. I allt! Vad och hur ihärdigt hon studerar eller tränar i någon idrottsgren, vad för arbete hon får, vilket trosamfund eller politiska parti hon väljer, om hon bildar familj eller inte och i så fall med vem.

Egen förtjänst – kan någon förklara vad det är? Vårt liv är ju en gåva av Gud. Vad är då det vi åstadkommer slutligen resultat av?

JAN-ERIK INGVALL
Helsingfors

Respons

Redaktör Nicklas Storbjörks politiska agenda

Ledaren i KP 3/2020 av Nicklas Storbjörk har rubricerats "Exit Trump?". Innehållet i narrativet visar att redaktör Storbjörk vill ta politisk ställning i USA:s presidentval. Trump skall bort (exit) för han är en lögnare och gör vulgära personpåhopp. Hans presidentperiod är en såopera.

Kyrkpressen är ett språkkrör för Borgå stift och därmed i förlängning för Finlands lutherska kyrka. Den riktar sig till den enskilda församlingsmedlemmen. Kyrkpressen är inte en politisk pamflett. Kyrkpressen skall ge sina läsare insikt i hur vår kyrka tänker och handlar i dag.

"Kyrkpressen skall inte ensidigt blanda sig i världspolitiken. Det gjorde inte heller Jesus på sin tid."

Den skall ge sina läsare ett ord på vägen, förståelse och tolerans mot medmänniskor i hela världen.

Storbjörk strävar till raka motsatsen, då han miss-tänkliggör USA:sevangelikala kristna för att vara idioter och abortmotståndare. Utan Trumps "punktinsatser" hade Iran, Syrien, palestinierna och Hizbollah gjort slut på Israel som en västerländsk de-

mokratisk stat. Endast USA kan med sin närvaro bevara Jerusalem som en öppen stad för alla trosinriktningar. En punktinsats som vi kristna kan vara tacksamma över.

Kyrkpressen skall inte ensidigt blanda sig i världspolitiken. Det gjorde inte heller Jesus på sin tid.

PETER ELG
Vanda

SVAR TILL PETER ELG

Kyrkpressen är inte ett språkkrör för den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. Vi är en tidning som fattar självständiga journalistiska beslut.

Man kan inte skilja på tro och politik. Båda bottnar i värderingar. Jesus predikade värderingar som ännu idag lyfts upp av både enskilda politiker och av politiska partier.

NICKLAS STORBJÖRK

KYRKPRESSEN REDAKTIONEN

Redaktionen i Helsingfors
Sandvikskajen 13
00180 Helsingfors
tfn 040 831 6545
redaktionen@kyrkpressen.fi

Redaktionen i Österbotten
Norrmalmmsgatan 21 A, 68600
Jakobstad
tfn 040 831 3599

Redaktionschef
(ansvarig redaktör)
Nicklas Storbjörk
tfn 040 144 6200

Redaktör Österbotten
Johan Sandberg
tfn 040 831 3599

Redaktör
Emelie Wikblad
tfn 040 831 6836

Redaktör
Christa Mickelsson
040 831 6545

Redaktör
Sofia Torvalds
tfn 040 831 6748

Redaktör
Erika Rönngård
tfn 040 831 6322

Redaktör
Ulrika Hansson
tfn 040 831 6322

LAYOUT
Malin Aho
tfn 040 831 6902

Redaktörer e-post:
förnamn.efternamn@
kyrkpressen.fi

Utgivare:
Fontana Media Ab
Bank: Danske Bank
IBAN: FI34 80001301
158540
BIC: DABAFIHH
Paradbild: Sofia
Torvalds
Tryck: Botnia Print,
Karleby

ANNONS

Annonssinfo hittar du på:
www.kyrkpressen.fi
Annonssdeadline torsdagar klockan 12 veckan före utgivning.
Annonnsförsäljning:
Jonny Åstrand,
tfn (06) 347 0608,
eller 0500 924 528
cjcenter@malax.fi

PRENUMERATIONER

Därför får du Kyrkpressen

Kyrkpressens adressuppgifter kommer från församlingarna, som för register över sina medlemmar. Adressuppgifterna används enbart för att skicka ut tidningen. Hanteringen av registret sker i enlighet med den europeiska dataskyddsförordningen (GDPR).

Kyrkpressen sänds till alla hem i församlingar som prenumererar på den till sina medlems-hushåll. Den är en hälsning från den församling och kyrka du tillhör. Kontakta din församling för adressändringar eller om du inte vill ha KP. Privata prenumeranter kontaktar Kyrkpressen, prenumeration@kyrkpressen.fi, tfn 040 831 6614
Prenumerationspriser:
Finland & Norden 60 € Utlandet 84 €
ISSN 0356-1275

Flyttlasset har anlänt

Kyrkpressen, Fontana Media och Församlingsförbundet har från och med februari ny adress. Flytten gick från Sandvikskajen till Tölö i Helsingfors.

TEXT: **ULRIKA HANSSON**

Nicklas Storbjörk (fr. v.), Pian Wistbacka, Åsa Nordström och Kalle Sällström är glada över nya och funktionsenliga lokaler. FOTO: MALIN AHO

– Det fanns flera bra alternativ, men i de här nya lokalerna uppfylls våra viktigaste kriterier för funktionsenliga och trevliga lokaler, säger Församlingsförbundets verksamhetsledare **Kalle Sällström**.

Huset vid Sandvikstorget där man verkat i åtta år, där också tidningsredaktionen Kotimaa funnits, ska göras om till privatbostäder och alla hyresgäster sades upp.

– Våra nya lokaler har lite färre kvadratmeter, men lokalen räcker bra till för Fontana Media och är också en förmånligare lösning än tidigare, säger redaktionschef **Nicklas Storbjörk**.

– Det är klart att det är mycket jobb med att flytta, men det här känns bra. Jag tror vi kan fortsätta tjäna alla på ett bra sätt i våra nya lokaler. Kika gärna in! Kaffepannan är varm, säger Kalle Sällström.

Församlingsförbundet fyller dessutom 100 år i år.

– En flytt kan vara ett bra sätt att inleda ett nytt sekel. I bästa fall inspireras man av nya lokaler, säger Sällström.

Hemort Helsingfors

En tidningsredaktion behöver en fast punkt.

– Det är viktigt att redaktionen har ett hem att komma till, men jobbet har förändrats mycket de senaste 20 åren. Numera klarar man sig i stort sett med en kamera, en telefon och en bärbar dator. Vi har jobbat och kommer att jobba ännu mer mobilt framöver eftersom vi tjänar hela Borgå stift och hela Svenskfinland, säger Nicklas Storbjörk.

Kyrkpressens Österbottenredaktör Johan Sandberg jobbar fortsättningsvis med placering i Jakobstad.

Ett förbund behöver också en hemort.

– Av tradition har det varit Helsingfors, men huvudsaken är att det är en plats dit det är lätt att komma och lätt för oss att röra oss vidare från, säger Sällström.

Bokförlaget Fontana Media, som förser församlingar och allmänhet med andlig litteratur, barnböcker, psalmböcker och biblar, finns i samma korridor som Kyrkpressen och Församlingsförbundet.

»Jag tror vi kan fortsätta tjäna alla på ett bra sätt.«

– Bokförlaget fortsätter som tidigare. Vill man skaffa lämplig litteratur får man gärna komma in och botanisera i hyllorna fast ingen direkt bokhandel finns. Slå helst en signal före du kommer så den bok du söker finns i hyllan och så att vi själva är på plats och inte ute på uppdrag, säger försäljare **Åsa Nordström**.

Bokhandeln Sacrum som tidigare fanns på Sandvikskajen i Helsingfors har flyttat till Fabiansgatan 8. Där hittar man också ett urval svenska böcker.

Fontana Media Ab

Den nya adressen är Tölöorggatan 2 B i Helsingfors, våning 8.

Församlingsförbundet är ägare till bokförlaget Fontana Media som ger ut tidningen Kyrkpressen.

Kyrkpressen har i dagens läge en upplaga på 75 000 och utkommer varannan vecka.

Hela bolaget har sammanlagt tretton anställda.

Ny adress!

Fontana Media, Kyrkpressen och Församlingsförbundet har flyttat till nya lokaler.

Vår nya adress:
Tölöorggatan 2 B, vån. 8
00260 Helsingfors

Vi har flyttat!

KP
KYRKPRESSEN

FÖRSAMLINGSFÖRBUNDET r.f.

Fontana Media